2014-05 Mayıs 5 TL (KDV Dahil)
K.K.T.C 5 TL.

facebook.com/Baya
twitter.com/BayanYa

BAYAN YANI

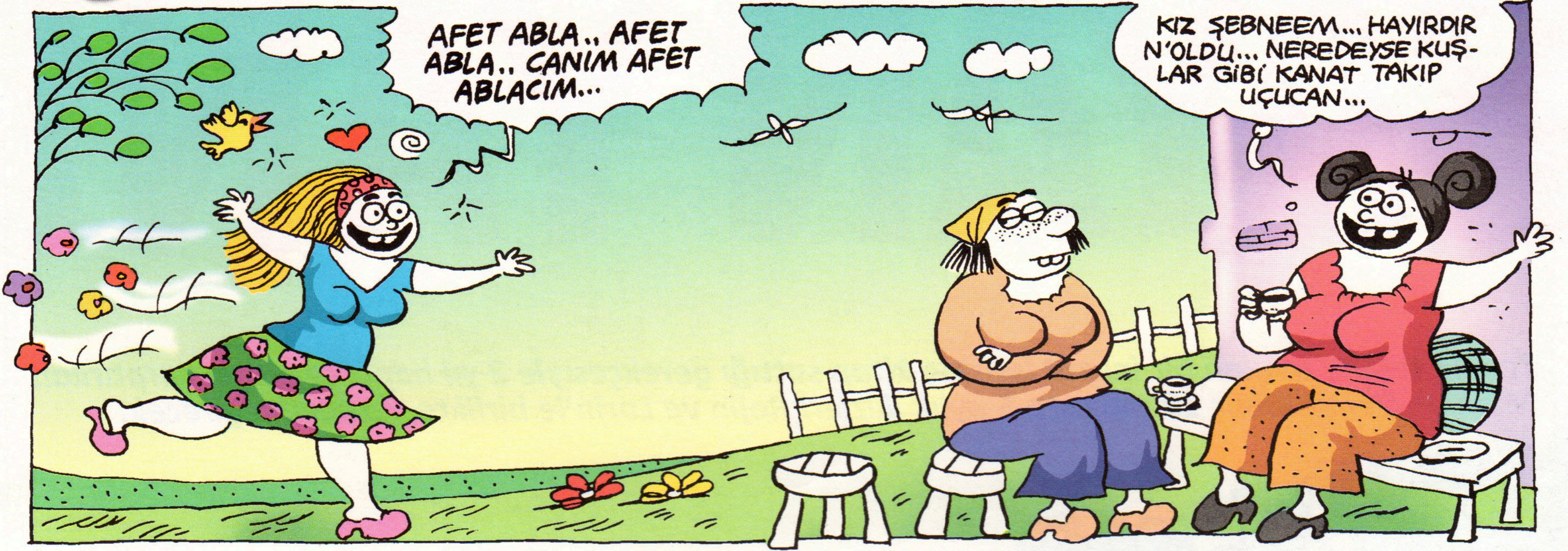
30

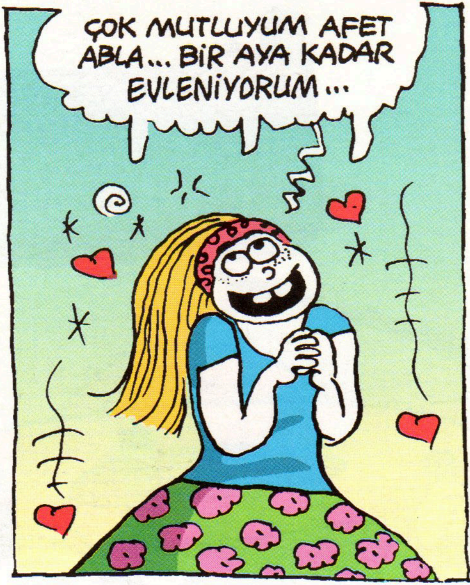
Teknik takibe takılan bir inşaat işçisine kitap sattığı gerekçesiyle 2 yıl hapis cezasına çarptırılan Mülkiye Demir Kılınç 19 mayısta 5 aylık ikizleri Rojin ve Lorin'le birlikte cezaevine girecek.

ISSN 2146-1384

Akşamsefası

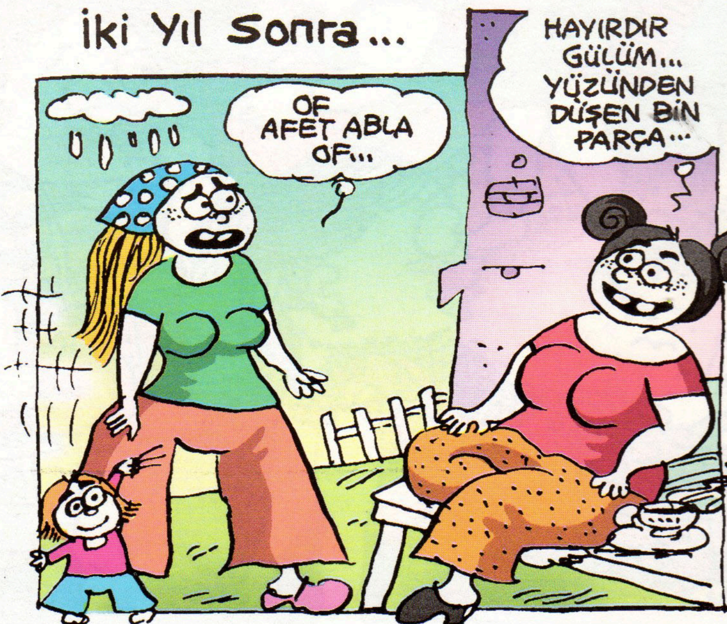

İki Yıl Sonra...

Akşamsefası

Kitap sattığı kişi kaçakçılık ve törür örgütüne yardım suçundan yakalanınca, kendisi de suçlanan Mülkiye Demir Kılınç 2 sene 1 ay ceza aldı. Bu ceza para cezasına çevrilmezse ikiz bebekleri Özgür ve Lorin ile birlikte cezaevine girecek..

Eşi Aysel U'ya sistematik şiddet uygulaması, asitle yakma, kaçırma girişimleri gibi 10 ayrı suçtan yakalama kararı bulunan Alper U'yu yakalamayan devlet yetkilileri korku altında yaşayan Aysel U'ya saklanma yardımı teklif etti.

Taciz, tecavüz, istismar, ihmal, cinayet, devlet şiddeti, aile şiddeti... Çocuklarımızı koruyamıyoruz.

Bülent Arınç çocuk cinayetlerini ve herşeyi dizilere bağladı...

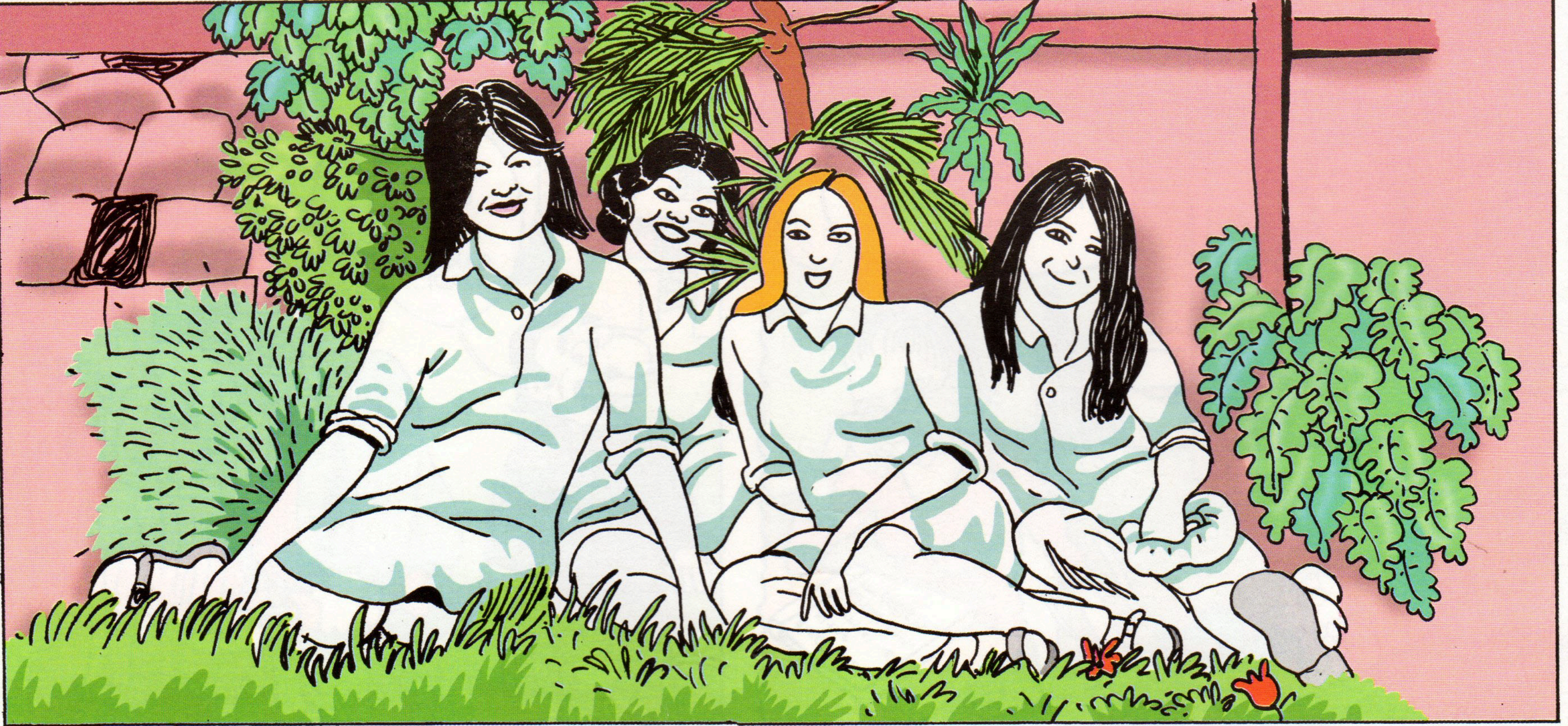
Daha öncede dizilere takmıştı.

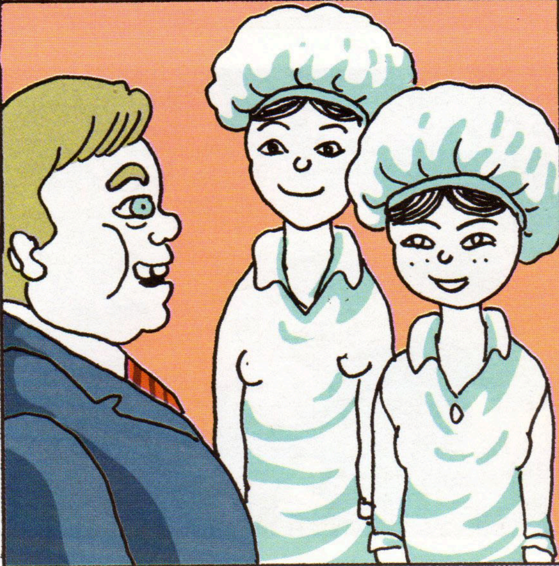
Aspirin Kokulu Kızlar

Kız Hikayeleri **Ramize Erer**

öğle paydoslarında çalışırken taktığımız bonelerimizden kurtulur, saçlarımızı çıktığımız bahçede usul usul esen rüzgara bırakırdık. Rüzgar üstümüze sinen aspirin kokularını önce saçlarımızdan alır, sonra da serilip kaldığımız çimenlere, altında gölgelendiğimiz ağaçların yapraklarına, duvar diplerinde boy atan güllere bulaştırırdı. Bir yaz tatilinde ablam ve ben iki aylığına Alman İlaç Fabrikası'na stajyer olarak girmiştik.

Bizi fabrikaya Rasim enişte sokmuştu. Bu yaşta sigortalı olacak, üstelik iyi bir maaşla birlikte, yakacak yardımı da alacaktık.

Ben 15, ablam 18 yaşındaydı. Yaşımın küçüklüğünden dolayı beni diğer liseli kızlarla birlikte ambalaj bölümüne vermişlerdi. Bütün gün önümüzden geçen banttaki aspirinleri kutuluyorduk.

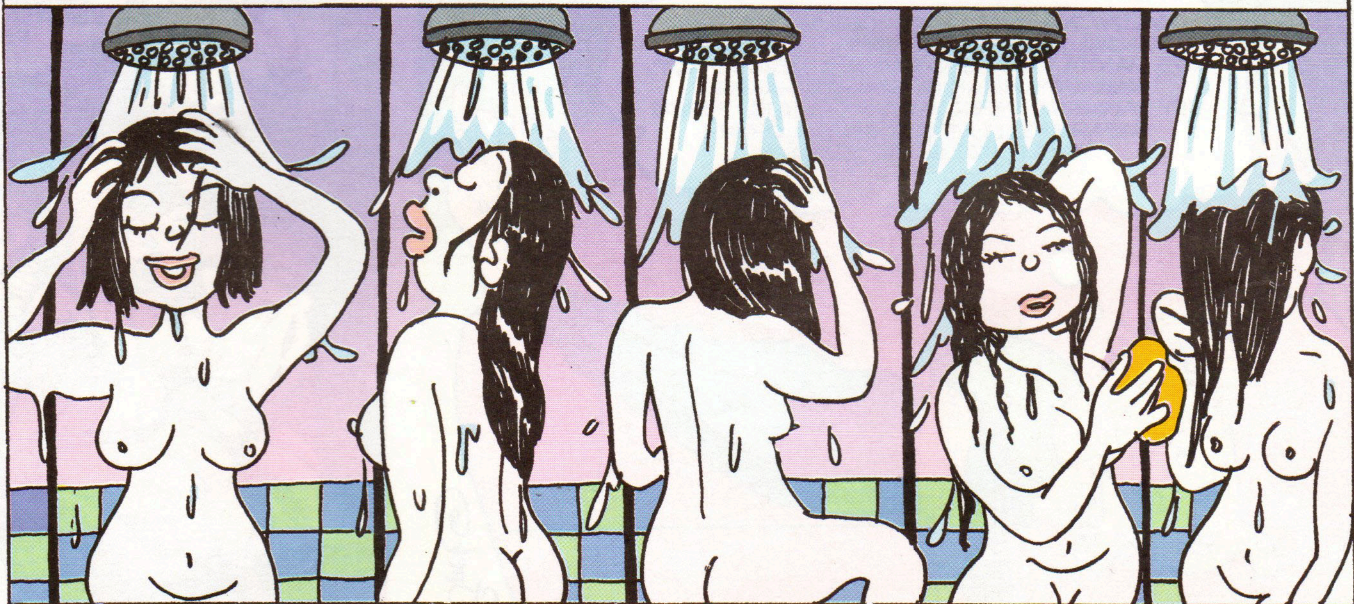
Karşımda annem yaşında bir kadın çalışıyordu. Bütün gençliği bu fabrikada geçmiş bu teyzenin yüzündeki yorgun ifade beni çok etkiliyordu.

Ablam uzay üssünü andıran penisilin odasında çalışıyordu.

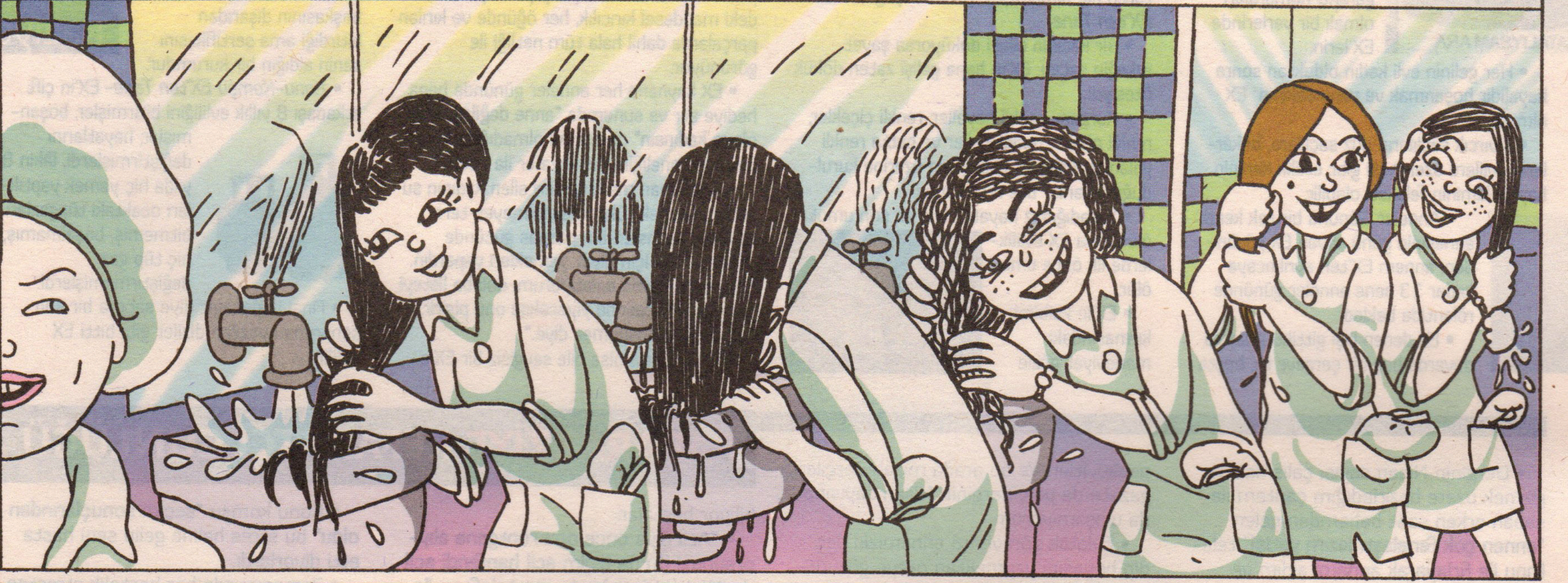

Burası o kadar rutubetli bir ortamdı ki; çalışanlar 3 saatte bir vardiya değiştiriyordu. Bu odaya girmeden önce kızlar duş almak zorundaydı. İşe yeni başlayanlar bu kurala ilk günler sadık kalıyor, ilerleyen günlerde ise kıdemli ablalardan bir takım hileler öğreniyorlardı.

Akşamsefası

Duştan sonra girdikleri soğuk penisilin odasında üşüten kızlar için çözüm lavabolarda saçlarının uçlarını ıslatmaktı. Ustabaşından korkmasalar bunu da yapmayacaklardı ama onun gazabından korunmak ve işlerinden olmamak için bu yöntemi bulmuşlardı.

Aksi ustabaşı kızların duş alıp almadıklarını saçlarını kontrol ederek anlamaya çalışırdı. Adamı kandırmak kızları eğlendirirdi...

Penisilin odasına girmeye hazırlanan kızlara sulu şakalarla sarkan zevzek erkek işçiler de olurdu. Aslında bu apaçık bir tacizdi ve bunu yapan, kızların altında sadece iç çamaşırı olduğunu bilirdi.

Bu güya şaka bazılarını gerçekten kızdırırdı.

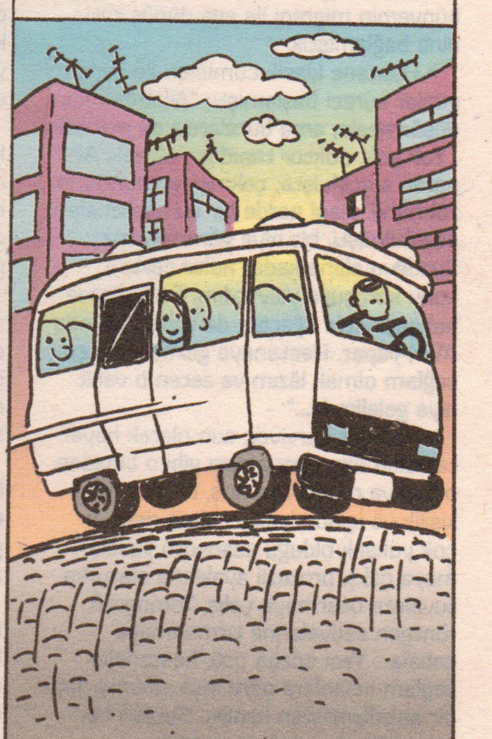
Yemekhanede yemek yiyemezdim. Yemeklere sinen ilaç kokuları midemi bulandırırdı.

En sevdiğim domatesli pilavı hala yiyemem. İş çıkışı yan tarafta bulunan çikolata fabrikasından gelen kokularla kendime gelirdim. Büyük bir iştahla o fabrika satış mağazasından badem şekerleri, kırık bisküviler, çokomeller alırdık ablamla...

Servis minübüsünde ağzıma attığım badem şekerleriyle bu bulantıdan kurtulurdum.

Sürecek

Akşamsefası

PAPARAZZİYE EX'TEN TANELER

• **"Hatalıysam ara"** yazan bir takım garanti numaraları olmalı bir yerlerinde EX'lerin.

• Her gelinin evli kadın olduktan sonra hayalidir boşanmak ve yanındakinin EX olması.

• Kıvırcık saçlıların düz saçlılara, bekârların evlilere özenmesi gibi; evlilik kiminin hayali, kiminin felaketi olabilir.

• Anneler Gününü bir tek kendi annesinin günü sayan EX yüzünden, annem EX'ten ayrılıncaya kadar 13 sene anneler gününde rölantide bekledi.

• EX denen kişi gittikten sonra duvarda boş bir çerçeve izi, boşta kalan bir çivi kalmamışsa, o kişi bu ilişkide zaten hiç olmamıştır. *(Güneri İçoğlu'ndan EX'ten Tane)*

• Bir kadının çilesi döküyorsa şayet erkeğin saçını, EX'in bana gelişi zaten dökük ötesiydi.

• Kurgusu renkli hayaller, renkli çiçekler, renkli günler, renkli kişiler ve hatta renkli yalanlar değil; EX evliliğimin üzerine kurulduğu yalanlar bile renksizmiş.

• Yaşadığımız hayatta bile en son umut ölür, ama EX evliliklerde ilk önce umut ölür.

• EX'in kalbimi kırmasındaki maneviyat gözle görülemese de, 120 parça çeyiz porselen yemek takımımı 119 parçaya düşürmesindeki maddesel kırıcılık, her öğünde ve kırılan parçalarda dahil hala tüm netliği ile görünüyor.

• EX kaynana her anneler gününde bana hediye alır ve sunumda **"anne değilsin ama olsun kadınsın"** diye anne olmadığımı hatırlatarak, anneliğini duble zafer ile kutlardı.

• Apartman merdivenleri silen kadının su alırken bitmek tükenmek bilmeyen ters psikoloji seansları bin paspas gücünde devam... **"EX için diyet yemekleri yapardın. Hep evde kızıma anlatıyorum, dolaba listeyi yapıştırır, kocası ne yiyecekse onu pişirir, heç kendini düşünmez diye."**

• Bana inatla olsa bile sevgisiz bir EX'e bir kadın sevdirdim.

• Aldatmacalı, EX evlilik başkasının dışarıdan bitirdiği ama sertifikasını senin aldığın bir kurumdur.

• ***Konu-Komşu EX'ten Tane-*** EX'in çift arkadaşı 8 yıllık evliliğini bitirmişler, boşanmışlar, hayatlarını değiştirmişlerdi, lâkin 8 yılda hiç yemek yaptıkları ocaktaki tüpgazları bitmemiş, boşalmamış, hiç tüp gaz değiştirmemişlerdi.

• Final yapacağız diye saçma bir son senaryosu yazılan diziler gibi bitti EX evlilik.

PAPARAZZİYE REFAKATÇI GÜNLÜĞÜ

• Derginin Nisan sayısı çalışmasına gitmek üzere hazırladığım çantam ile sabah erken saat babamdan gelen **"annen çok fenalaştı kızım yetiş!"** telefonu ile fırlayarak annemi aldım ve acilin yolunu tuttuk...

• Müşahede kapısı önünde dejavu yaşıyorum, her zaman bu vakitler özel sayımızın çıkışından hemen sonra annem ya da babam ile acildeyim neden acaba?

• Bahar bayramı Nevruz ile doğa uyanır, börtü böcek, çiçek yeşerir, gençlik bahar aşklarına tutulur. Lâkin 60 yaş üstünde baharda doğa değil, beden hiç değil; filizlenen, yeşeren, canlanan kışın pusmuş bekleyen hastalıklardır. Bedene sığmaz, acile fışkırır. 60 yaş üstünde bahar başkadır, yazlar kışlar başkadır.

• Nevruz ile başlayan bu 60 yaş üstü baharı bekleyen sızıntılar dönemi, yumurta bayramı ve İstanbul Film Festivali döneminde tahlilleri, 1 Mayıs emekçi günü ve 6 Mayıs hıdırellez döneminde teşhisi, anneler gününde tedavisel geçmiş olsunu ile devam eder.

• Geçen senelerdeki acil tecrübelerime göre; yani, baharda toprağa ekilen tohumların filizlenip fide olma zamanı kadar sürer 60 yaş üstü bahar sızıntıları.

• Acil olarak kalp krizi ve beyin kanamasına bakıyorlar, **"stresten"** diyerek yolluyorlar. Oradan oraya sevk ediyorlar. Her sevk edilen yeni tetkikler istiyor ve teşhis konamayan hastalığın fenalaşma krizleri ile biz periyodik gün aralıklarında acile gider haldeyiz.

• Hastaneye bir girip çıkmak en az beş saat ve hastane ortamında hastaların hastalığından, refaket eden bünyemin migreni ile eve dönüş rutinine bağlamıştık.

• Hastane klasik cümleleri ile geçen günler süreci başlamıştı; "**Allah buralara düşürmesin, ama buralarsız da etmesin . Yok yok, doktor tanıdığın olacak. Ahh paran olacak işte, çekmiycen buraların zulmünü. Hani nerde bir de hastaneler düzeltilmişti, biz niye göremiyoruz. Randevu alana kadar neler çektim, konu komşuya yalvardım. Bu hastane bahçesindeki ağaçları da keser yakında AVM yapar. Hastaneye gitmek için çok sağlam olmak lâzım ve zaten o vakit niye gelelim ki...**"

• Tam bir survivor, son olarak hayatta kalan olma yarışması gibi o binadan o binaya randevuya koş, baston ile 4 kişilik ve içinde kapalı kalma riskinin çok yüksek olduğu asansörü yakalamaya çalış, protezli ayaklarla alaturka tuvalete oturmaya çalış. Tomografi, röntgen sedyelerine tırmanmaya çabala... Yani sözün özü, hastaneler sağlam insanlara göre inşa edilmiş. Tam bir antidiyetisten kantin. Satılan her şey yağlı, abur cubur ve tatlı pesküvitler. Ve bu arada mizah dergileri, gazete de yok, derginin Nisan sayısına da ulaşamıyorum.

• Evlatlık görevimizi annemizin saç dip boyasını yapmaktan öteye götüreceğiz elbette ki. Ben ne ara büyümüştüm de annemi hastaneye götürür hale gelmişim...

• **"kız evlat hayırlı evlat"** yargısı dolanırken müşahede odası önünde, **"sallanıyorum, sallanmamı durdurun"** diye ağlayan alzemier ve parkinson hastası teyzeyi; saçlarını okşayarak, yanaklarını öperek, sallanan ellerinden tutarak oğlu teselli ediyordu.

• Yine başka bir anneyi oğlu getirmişti acile, ama oğlu benim annemden de büyüktü.

• Aynı çocukluğumda izlediğim Altın Kızlar dizisinden fırlamış gibi 4 kadın, sürekli birbirlerini düşünen ev arkadaşlarını getirmişlerdi acile.

• Müşahede yataklarının baş ucunda, mevsimsel duygu bozuklukları eşliğinde, empati – sempati – antipatinin herkese, her duruma her şeye uyarlanan boyutunu yaşıyor, ruhsal olarak çöktükçe çöküyordum.

• Şımarıklıktan gün almış, şairin "**yaş otuz beş! yolun yarısı eder**" dizelerinden umarsızca, anneme **"çok merak ediyom teyze, yaşlılık nasıl bir şey"** diye soran 35 yaşındaki denyo; acile sızmış bir ters psikoloji miydi acaba, kimse çözemedi?

• Büyük hırsızın çocuklarının para sıfırlamalarından sonra, **"iyi ki çocuğum yok"** diyen ben, Gezi Parkı'nda çocukları gördüğümde ve bir de bugün acil kapısında **"çocuğum olmalıydı"** diye içimdem geçiriyorum.

• Benden birkaç tane klonlanmış olmalı ki, diğerleri yakın canlarıma koşuştururken, tek bir tanesi yetişemediğim hayatımın başında olmalı şu günlerde.

• **"Karımın damarı zor bulunuyo, ben karımın damarını sizden iyi biliyorum"** diye, tomografi mütehassına emanet edemeyen 60 yaş üstü amcanın, gençlere örnek aşkı hepimizin yüzünü güldürdü.

• Acile gelen iki delikanlıdan hastaya refaket edenin sedyedekine, **"ooluuum! demin koyduğum foto 63 like almış"** deyince sanal dünyanın varlığını hissetmiş, yalan dünya, gerçek dünyadan sıyrılmıştım.

• Doktor evladında faydası olamıyor ki, her şey tahliller raporlar üzerinden teşhis ediliyor. Değerleri gugula yazdığında uzman bir şeyler anlatıyor zaten, yetinebilirsen, bulabilirsen...

• Ben senden daha çok hastayım, benim hastalığım daha çok, benim hastalığım seninkini geçer hastalığına tutulmuştu bile herkes.... Evde leğen dolusu ilacım var diyerek, ilaç sanayinin arge sorumlusu gibi ilaç isimleri sayabiliyor hastalar.

• **"Acil diye önce onu röntgene alıyorsunuz! Bu ne biçim acil hanfendi acil dediğiniz kişi sedyede cep telefonu ile oynuyor "** temalı tartışmalar çıkıyor.

• Kafeteryacı masaların yeri değiştirilince **"beni hasta ediyor bu hastalar, sen var ya burada bir ay çalış hasta olursun"**diye sinirleniyor, artık kimi bulursa karşısında **"zaten ellerim tutmuyor, ayağım takma"** diyen amcaya bile bağırıyordu.

• Randevu saatine 10 dakika geç kalıp da girmeye çabalarsan, doktor kapısı önünde bereli amcaların hezeyanına uğruyorsun.

• Artık annemin bana söylediği gibi soran doktora söyler hale gelmiştim. **"Hastanın nesi var, kızı mısın sen?"** sorusuna; **"böölee fenalık geliyo, eli ayağı çekiliyo, hiç hali yok"** diye cevap veriyordum. Tıbbi dilini bilsem neler diycem de ah işte...

• Hastane **"hiçbir şey yemiyorum, diyetime dikkat ediyorum"** diyen hastalarla dolu. Lâkin tahliller öyle demiyor. Hasta sahipleri hem onları getirip hem de **"ne olur dikkat etsen, kendini düşünmüyorsan bize acı bari..."** diye koridorlarda serzenişlerde bulunuyorlar.

• Diyet az yemek değil, yiyemeceğin şeyleri yemektir tam anlamı ile; asla yemeyeceğin, sevmediğin, sana göre lezzetsiz olan şeyleri yemeye başladığın zaman tedaviye yanıt vermiş olursun.

• 60 yaş üzerinin tek okuduğu neşriat olan takvim yapraklarına yazılmalı bu tip bilgiler. Tahlilleri neler fırlatır, neler dengede tutar, cemre düşmüş neyleyim, 3 ayların başı. Kenarına 3 aylarda yenmemesi gereken diyet iliştirilmeli satırlara. Cemre düşüyor lâkin kolestoral, tansiyon, şeker zirvede...

• Sen çocukken annen, baban seni doktora götürdüğünde, ilaçtan doktordan korktuğunda sana ne söylüyorsa sende şimdi aynılarını ona söylüyorsun: **"bak yedin dondurmayı dişlerin çürüdü, bak terli su içtin boğazın ağrıdı, iğne oldun, bak şimdi doktorun dediklerini yapmazsan hep ağrır, yine iğne olursun..."** Ona diyeceğin her teselliyi, o seni çocukken doktora götürdüğünde söylemiş zaten. O dialoglardan hatırladıklarını söylüyorsun. Umarım iyi şeylerdir, ne ekersen onu biçersin bu aşamada devreye giriyor.

• Acilden eve döndüğümüz salisede babam; **"dizilerden oldu, hep bu diziler adamı hasta ediyor"** ve **"namazımı cemaatle kılayım bari"** diyerek 54 yıllık hayat arkadaşını bırakıp sokağa çıktı. Artık ikna oldum ki; **"erkekler bir o kadar duyarsız ve gerçekten çok hıyar!"** Hayat arkadaşı demek bu ise, iyi ki hayat arkadaşım yok.

• Konu komşu **"seçim sonuçlarından oldu"** bu stres haline gelip seni hasta etti diyorlardı.

• Zamanımızda her hastalık stresten kaynaklanıyor olabilir, her şeyin başı stres olabilir, lâkin stresten deyip yollamak moda olmuş hastanelerdeki teşhislerde.

• Hastalık stres mi bilmem ama bu durumun stres yarattığı son derece aşikâr... Eskiden **"moralini yüksek tut, moral çok önemli hastalıklarda"** denirdi. Şimdi ise **"stresini alçak tut, stresten uzak durmak çok önemli hastalıklarda"** deniyor.

• Hastalar birbirlerinin tahlilleri, belirtileri üzerinde teshişler koymaya çabalıyorlar. Hasta yanında herkes, fahri doktorluk ön lisans diplomalı gibi olmuşlar.

• Hastanenin yarattığı dejavu ve teşhisten de öte bir şey stresten kopabilmek için dergide arkadaşlarım ile durumu paylaşıyorum ve hepimiz tahlillere bakıyor, yorum teşhis üzerinden sonuca ulaşmaya çabalıyorduk. Bu arada hasta olmayanın kafasına tahliller yaptırması gerekliliğini enpoze edercesine kaynatıyorduk ortamı. Arama motorundan teshişlere devam ediyoruz. Neredeyse en son arama motoruna **"annemin nesi var acaba?"** diye yazıp aratacak haldeyim.

• Benim çocukluğumun Türk filmlerinde hastanın ciğer röntgenine bakıyor kalan ömrünü söylüyordu doktor. Ölümcül diyetle yaşaması gereken hasta, pastırmalı kuru fasulye ile hayata dönebiliyordu... Tıp ne ara bu hale geldi; tüplerce kanlar, tahliller, adını söyleyemediğimiz branşlar, radyoaktif çekimler... Ama yine sonuç yok. Sonsuz teknoloji ile sonuçsuz teshisler, tedaviler ve bilmediğimiz hastalıklar icat edildi bir de bunların üzerine. Mesela stres diye bir tıbbi canavar yaratıldı.

• Birileri birşeyler söylüyor, ama teşhis, tanı, tedavi için habire ilgili bölüme sevk ediyor. Ama o ilgili bölüm bitemiyor, esas ilgiliye ulaşmak için hastayı daha da hasta edici, yanında geleni de hasta edici korkunç bir çaba...

• Ve biz Mayıs sayısına giriyoruz, ama hala hastane bahçesinde sonuç, randevu beklerken kâğıt bardak çay, çok şiddetli basılmış tost, müsvedde kâğıtlarım ve tükenmeyen kalemim ile; çamların altında annemin tomografiye gireceği acı suyu söylenerek içerken bu yazıyı yazıyorum...

HAZİRAN'IN İLK HAFTASI GİDELİM DİYORUM TATİLE... NE DİYORSUN AŞKIM?..
YOOOOK, YAZ BAŞI OLMAZ. HELE Bİ MİLLET KIÇ BAŞ GÖRMEYE DOYSUN! TEMMUZ AĞUSTOS GİBİ GİDERİZ!!

AHMET DEDİ Kİ, FAZLA KİLOLARINI VERMEDEN BİKİNİ GİYEMEZSİN. KİMSENİN GÖZ ZEVKİNİ BOZMAYA HAKKIN YOK DEDİ...
NİYEYMİŞ, BEN ÇEKİYOSAM HERKES ÇEKECEK!! KİMSE KUSURA BAKMASIN GİYERİM BİKİNİMİ!!

AŞIĞIM SANA SEVİL... VAR MI Bİ ŞANSIMIZ?
VALLA BEN MAHİR'LE ÇIKIYORUM AMA İSTERSEN SENİ 1. YEDEĞE YAZARIM CANIM...

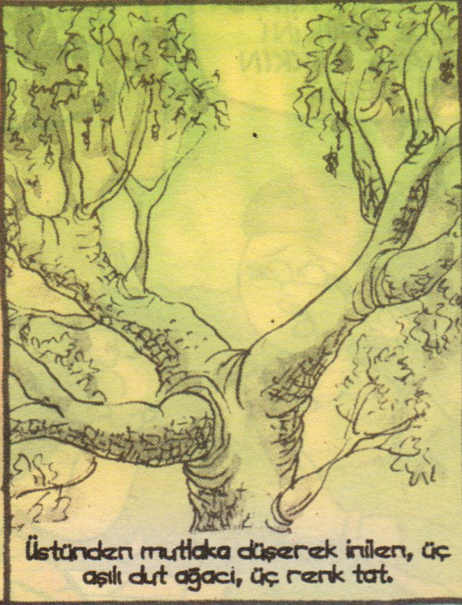

LOHUSA DEPRESYONU ve LALE
YAVRUM YAZIKTIR, AL EMZİR BİRAZ!!
İSTEMEZ!!! İHTİYACI OLAN BİRİNE VERİN!!!
INGAA INGAA INGAA

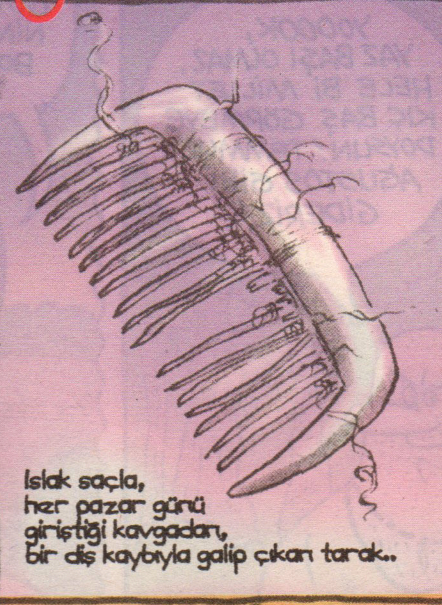

OYYY AŞŞŞKIM NASIL YALANIYORRR!!
bebeğe değil, kediye koştu...
YOK ANAM EVLENİLMEZ BUNLA...

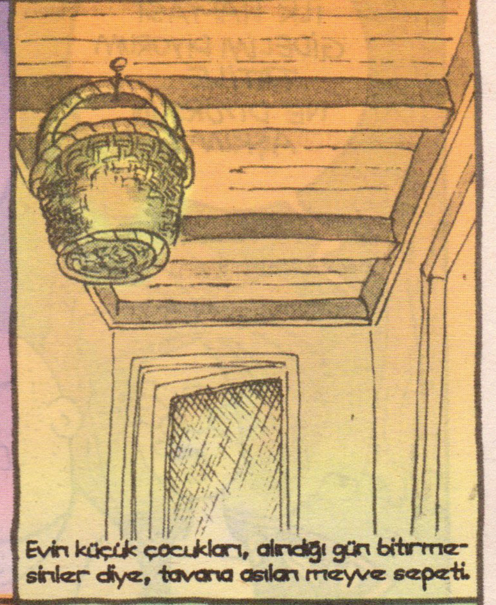
Bu gözler neler gördü - 1

GÜNAY BAZUK

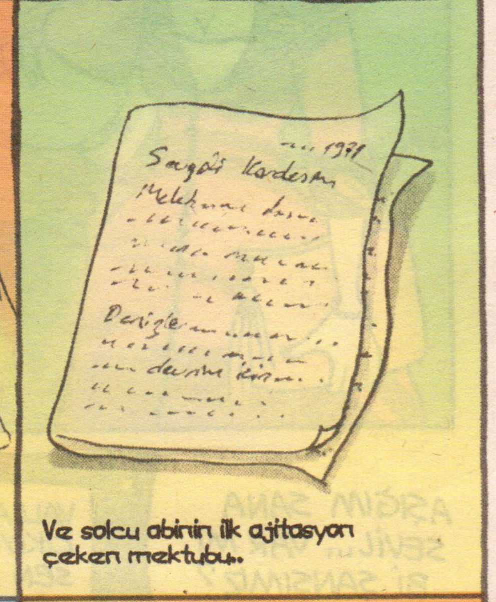

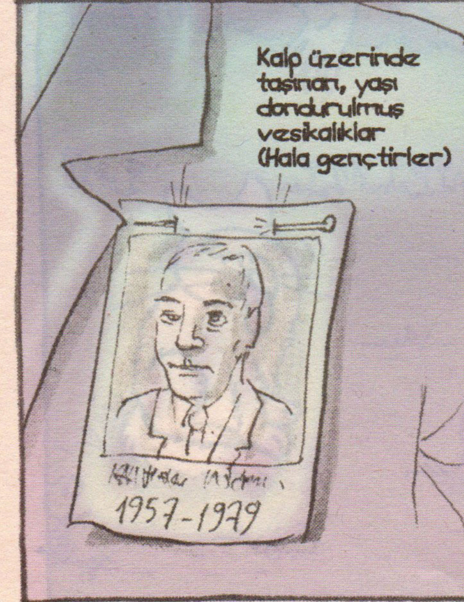

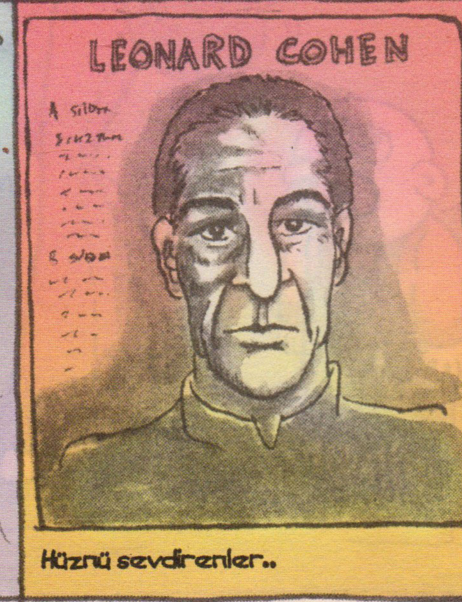

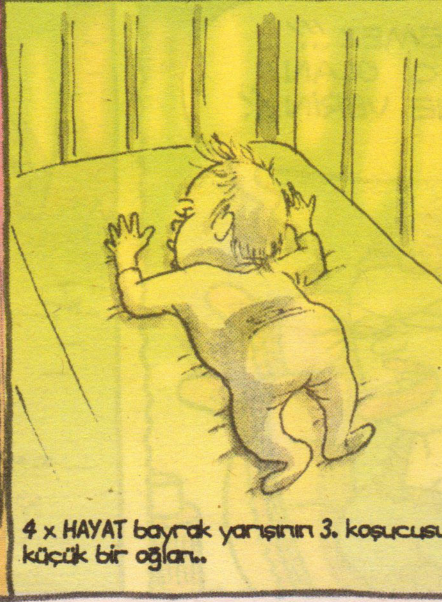

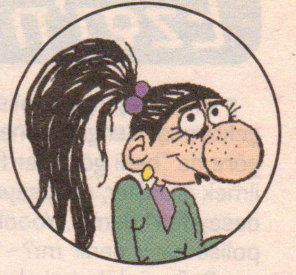

Akşamsefası

SIDIKA

Tehlikeli Sokaklar

– Nereye kız ööle bi başına? Sıdıka sana söölüyorum. Derhal bulunduğun yerde dur. Sıdıkağ! Kız ben sana demedim mi evin önüne çektiğim sarı çızgı geçilmiycek diye...

– A- a...Gerçek mi dediydin sen onu kız anne? Ahaha... Vallaha çizmiş... Ahaha... Dur ben markete gidip geliim de bi de lacivert çizgi çekeriz o sarının yanına, Fenerbahçem'in şampiyonluğunu kutlarız... Geliyom şimdi ben...

– Dur kız, gitme bi yere gayet ciddiyim bak... Memleket manyadı, görmüyo musun Sıdıka. Tarihte ilk defa, kaçırılıp tecavüz edilerek öldürülen çoluk çocuk haberi, katledilen kadın haberlerinin önüne geçti. Hem çocuk hem kadınsın, çok tehlikeli... Dur orda... Kız dursana, ben de gelicem. Başında bi ebeveyn olmadan çıkma sokağa.

– Ne çocuğu anne ya? Teorik olarak evde kalmış sayılabilecek koca kızım ben... Sen yorma kendini, bişey olmaz bana. Haybeye panik butonuna basma, bi koşu gidip gelicem markete...

– Allahın adını verdim, dur Sıdıka. Başına bi şey gelirse baban ikimizi birden gebertir. Döver döver kör kuyulara atar, ıssız inşaatların temeline saklar...Sonra da kurnaz kurnaz "Yuvam, kızım, ayilem, cemiyetimiz, vah vah" diyerekten aramalara katılır...

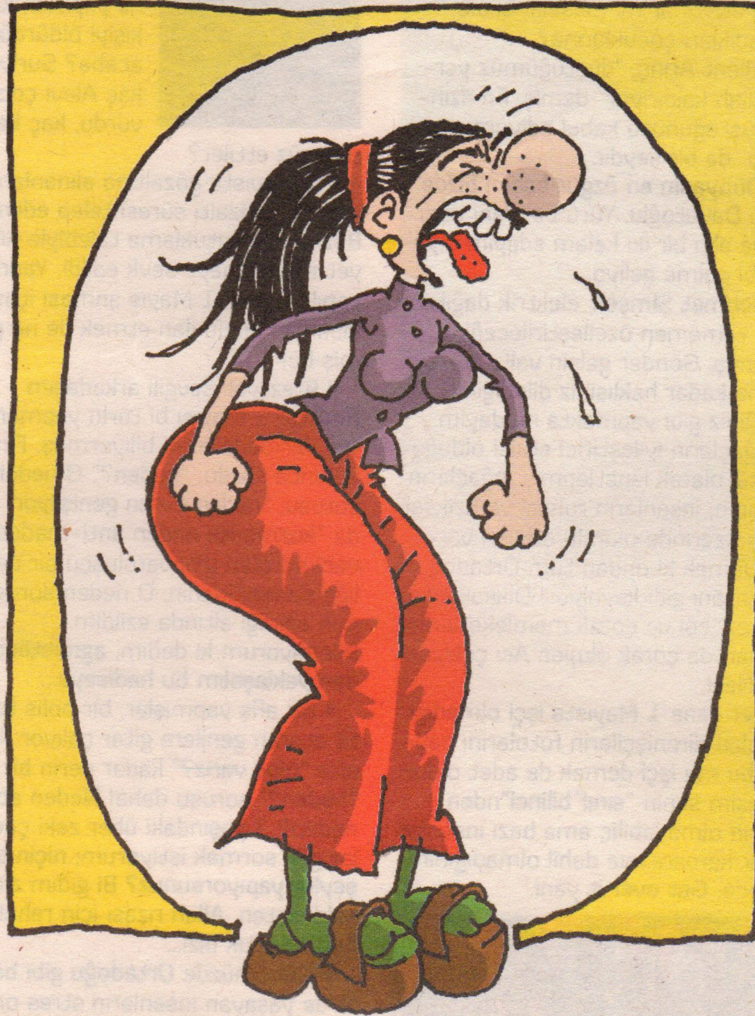
– Ne diyosun anne ya korku filmi gibi... Sabahları çok seyrediyosun sen o sarı dobrayı. Hayatın her yeri Müge Anlı'nın programı diil ya...

– Prof. Dr Sevil Atasoy'u seyrediyorum ben Sıdıka. Amarika görmüş Siesay okumuş adeta "federal" gibi bi kadın kendisi. CSI Miami'den Horaşyo Keyn'in İkitelli Şubesi. O da öyle diyo.

– Tamam da bizim mahallede suça eğilimli "lanedolası zenci"ler yok, merak etme sen... Hehe... Hele babam, hiç yapmaz bööle bişey. Bize kıyamaz. Kendisi ekmeğine bakan, temiz bir esnaf. Niye öz kızıynan karısını doğrasın...

– Bilmezden gelme Sıdıka. Toplumun standart iki yüzlülük protokolü böyle yavrım. Cemiyet, ahlak, samimiyyet, adalet felan... En sinsisi "ekmeğine bakan temiz esnaf" tan, "yakın akrabadan" felan çıkıyo. Marjinallardan zarar gelmez, o zaten bulmuş belasını. Esas mahalle arasındaki, yakın akraaba içindeki sinsilere tikkat olucan...

– Tamam da anne, bizim burda "mahalle arası" diye bi yer kalmadı zaten. Her yer AVM, her yer TOKİ. Diyelim ki kötü niyetli biri beni kaçırsa saklıyacak ıssız bi yer bulamaz. Katletti diyelim, yol kenarındaki lale saksılarını saymazsak gömücek toprak parçası yok...

– Ağzını hayıra dötünü bayıra aç Sıdıka.

– Şimdi mi?

– Dalga geçme kız anneyle... Terlik büyüklüğünde dolu yağdırırım camdan aşağı o olur...

– İyi de anne saçmalıyosun ya. At kadar kızım, kim kandırıcak da götürücek beni? Sen aşşağı ininceye kadar dört nala gidip de gelirim ben...

– Kız gel, idam cezası yeniden çıksın öyle gidersin. Başbakan idama göz kırptı. Milli irade desen: feysbukta, tiwitterde "giyotiiiin" felan diye çığlık atıyo. Sen gel içeri, sehpayı kurup o sapıkların gözünü korkutsunlar, öyle çıkarsın...

– Ben de buna tutuluyorum ha... Daha demin çifte standarttan söz ettin. "Paralel yargı" diyen var "Kumpasla içerde adam çürütüyolar" diyen var... Hal böyleyken ne idam cezası ya? O cezayı yok yere sana, sevdiğine, çoluğuna çocuğuna kitlemiyecekleri ne malum? Sonradan "Aaa yanlış olmuş, kumpas varmış, çete şeyetmiş, sehven olmuş" diyince sallandırdığın kişi canlanıcak mı?

– Laf yetiştirme kız ordan anneye salak! Hukuk kuşu musun sen? Çık yukarı yoksa ben aşağı inip ağzını burnunu üfeliycem. Cadaloza bak sen... Kız çıksana yukarı! Alimallah parçalar "sehven yaptım" diyerek adaletin pençesine teslim olur yırtarım...

* * *

– Sus kız... Sessiz sessiz ağla – Sıdıka. Dedim ama ben sana, ben sana dedim. Kapıp terliği gelicem dedim... Büyük sözü dinleyeceksin, akıllı olacaksın, samimiğ olacaksın. O zaman sıkıntı yok Sıdıka, sıkıntı yok... Kız vız vız etme dedim sana... Sessiz ol, vız vız etme!

– E naapiim anne ya, ç i pet pet mi ediyim, canımı yaktın. Hem aileden sorumlu devlet bakanı "Çocuklarınıza bağırmayı öğretin" dedi. Ben niye sessiz sessiz ağlıycakmışım ki?

– Sakın baariyim deme Sıdıka. Fridım Hauz diil burası, aile evi. Cemiyet kaideleri belli: "Kol kırılır yen içinde kalır". Dışarıya bişey belli etmeycen, "kapıya çarptım, merdivenden düştüm, böcek ısırdı, ısırgan daladı" diycen, elalemin ağzına laf vermeycen...

– Hay o elalemin, ağzına, çifte standardına, iki yüzüne birden tüküreyim ben... Ciyyyyaaaaaaaaaaaaak! Ciyyyyyyaaaaaaak! Hılaaaaaaaağn!

• **Okan Bayülgen** polislerle fotoğraf çektirmiş, **Cengiz Semercioğlu**'na göre de "beni gördüler fotoğraf çekilmek istediler, naapsaydım, hayır mı deseydim" demiş. Yoook canım, hiç polise hayır denir mi?

• Bağzı ünlülerimiz kendilerini **İngiltere**'de yaşıyor sanıyor bence. **İngiltere polisi** gibi varla yok arası bi polisle ben de fotoğraf çektirirdim doğrusu. Ama aralarında göz çıkaran, çocuk öldürenlerin olduğu adamları gördükçe karşı kaldırıma geçiyorum artık.

• Bence Okan Bayülgen hadisesinin bu kadar büyümesinin nedeni, "ne var yani çektirdiysek, siz neredeydiniz" minvalinde çirkinleşmesinden kaynaklandı. Adam gibi "oradan geçiyordum, rica ettiler kıramadım" deseydi böyle olmayacaktı.

• Evvelden bir devletlü bi pot kırınca "**talihsiz açıklama**" denirdi. Şimdilerde bu talihsiz açıklamalar öylesine talihsiz bir hal aldı ki, topumuzun talihinin içine etti.

• "**Çocuklara çığlık atmasını öğretin**" diyen bir aile bakanımız var. Haberi okurken ben bizzat attım zaten çığlığımı. Aslında akıl sağlığı için faydalı bi yerde, size de tavsiye ederim.

• "**Dünyadaki bütün zenciler 40 yaşından büyüktür**" demiş şair. Şimdi anladın mı şair burada ne demek istemiş?

• İnsan ne zaman çocuk olmayı bırakır? Kuşkusuz masumiyetini yitirince. Peki masumiyet nasıl yitirilir? İlk defa bir büyük tarafından can yanınca. Bu topraklarda artık çocuklar daha 7-8 yaşında büyüyor. Bu toprakların çocukları da 40 yaşından büyüktür.

• Kar yağınca "yollar mollar hep buz tutar şimdi, en iyisi evden çıkmayın" diyen, sel ve su baskınlarına "işte bu da Allahın bi hikmeti" savunması yapan devlet, çocuk tacizlerine karşı çığlık attırın pişkinliğine sahip olabilir; normal bu. Vaktiyle ses çıkarmadığımızdan, artık çığlık bile kurtarır mı bizi bilemiyorum.

• Çocuk cinayetleri için **idam cezası** konuşulmaya başlandı. Bir memleketin görevi katilleri öldürerek katil olmak değildir, o cinayetleri önleyebilmektir.

• Başbakan **çocuk cinayetleri idamlık** çıkışı yaptı. Hmm iyi güzel de, çocuk katili kavramını tam olarak ne kadar geniş alıyoruz abi, onu da de hele.

• Çocuk cinayetleri politiktir! Net!

• Merak ediyorum; **Berkin Elvan**'ı hedef gözeterek vuran polis şimdi nerede, ne yapıyor? Çocuğunun başını falan okşuyor mudur mesela...

• Irak'ta yapılan bir toplu nikah fotosu gördüm. Damatlar gelinlik giymiş küçük kızların elinden tutuyordu. Düğüne giden küçük kız çocuklarında gelinlik giyme hevesi olur. Peki ama gelinler nerede diye bakınırken; o küçük kızların zaten gelinler olduğunu fark ettiğim an midemde öyle bir kramp oluştu ki, tarif edilemez.

• Bir çocuğu öldürmek için illa içindeki canı söküp almanız gerekmiyor.

• Dünyanın kiri pisi öylesine ağır ve öylesine çok ki... Her birimiz böğründe birer kara delik taşıyoruz. İçten içe tüketiyoruz varlığımızı.

• Merak ediyorum; **Gezi Direnişi** sırasında 8 bin insanı yaralayan destancı polisler şuanda ne yapıyor acaba? **Gözlerinden öpüyorum** diye mesaj atıyorlar mı mesela, okula uğurladıkları çocuklarına?

• **Bülent Arınç**, "düştüğümüz yerden Allah kaldırıyor" demiş. En azından düştüğünüzü kabul ediyorsunuz bari, o da bir şeydir.

• "**Dünyanın en özgür basını bizde**" demiş **Davutoğlu**. Yürü be! Yani tam ciddiye alıp bir iki kelam edeyim diyorum, bi gülme geliyo.

• **Mehmet Şimşek**, elektrik dağıtımının tamamen özelleştirileceğini açıklamış. Gönder gelsin valla abi, siz sonuna kadar haklısınız dilediğinizi dilediğiniz gibi yapmakta ne deyim...

• Ağaçların iyileştirici etkisi olduğu bilimsel olarak ispatlanmış. Ağaçların aurasının, insanların ruhsal ve fiziksel sağlığı üzerinde olumlu etkileri varmış. Demek ki ondan tüm Ortadoğu cadı kazanı gibi kaynıyor! Dikkat edin ağacı az, çöl ve çorak memleketlerin insanları da çorak oluyor. Acı çekiyoruz... Net!

• Her sene 1 Mayısta işçi olmadığı belli olan direnişçilerin fotolarını paylaşıp **bu mu işçi** demek de adet oldu. Kardeşim senin "**sınıf bilinci**"nden haberim olmayabilir, ama bazı insanlar lordlar kamarasına dahil olmadığının farkında. **Get over it** yani.

• Bunun bir de direnen adam fotosu ile **bu mu barışçı gösteri** versiyonu var. He yavrum, he canım, bu! Barışçı gösteriyi yapabilmek için önce o alana gitmek gerekiyor, bu bi nevi **fizik kuralı** bi yerde. Öyle demokratik protesto hakkı evden yapılan bir şey değil.

• 200 TL'lik ayakkabı giyiyorsan, bağzı adamlar seni solcudan saymıyor. Evvelden buna "**gomunistler Rusya'ya**" deniyodu. Şimdilerde ise, **yoksulluk içinde geber pis eşitlikçi adi manyak** deniyor.

• Burhan Kuzu strikes back! **Twitter**'da "artık gerçekten inandım ki, servet düşmanı mantığına dayanan **Komünizm** saçmalığı tüm dünyada bitse bile bizde mutlaka az da olsa taraftar bulur" demiş. Adamı şair edersiniz kardeşim; insanın "**servet de servetmiş hani!**" diyesi geliyor. Breh breh!

• Merak ediyorum; sıfırlanan paralara nooldu acaba?

• Şu fitbol tuhaf şey... **Dani Alves**'e muz atanları kınayanlar, **Dersim 62** dövmesi var diye **Deniz Naki**'yi tehdit ediyor. Başkasının "öteki"sine sahip çıkmak kolaydır canlar. Önemli olan komşunun, babanın ya da ne biliim devletin ötekileştirdiğine de sahip çıkabiliyor musun?

• **Dersim Ovacık Belediyesi**'ne akın akın insanlar gidiyormuş; bakalım bu **gomunistler** nasıl insanlar diyerek. Babam anlatır, 70'lerde **Edirne**'de **Yunanistan** sınırına gidip dönenlere köylüler sorarmış; "**nasıl o gavurlar? Bizim gibi ağzı gözü var mı?**"

• Merak ediyorum; **Reyhanlı** saldırısını gerçekleştirdiğini kabul eden **El Kaideciler** bugün **Allah için** ne yaptılar, kaç kişiyi öldürdüler acaba? Suriye'de kaç Alevi çocuğu vurdu, kaç kadına tecavüz ettiler?

• 1 Mayısta gözaltına alınanlara ikinci ek gözaltı süresi talep edilmişti. Bazıları da tutuklama talebiyle nihayet mahkemeye sevk edildi. Yannız yapılamamış 1 Mayıs anması için insanları suçlu ilan etmek de ne pis miş be!

• Brezilyalı sevgili arkadaşım **Rodrigo** 1 Mayısı bi türlü yapmamıza izin vermediklerini biliyormuş. Fırsat bulunca sordu: "**neden?**" O neden sorusu, "**neden evren genişliyor**" ya da "**kozmosta neden anti-madde var**" soruları gibi varoluşçu bir derinliğe sahipti inanın. O neden sorusunun ağırlığı altında ezildim. Bilemiyorum ki dedim, **agnostik açıdan yaklaşalım bu hadiseye...**

• Bir afiş yapmışlar; bir polis bankta oturan genjlere gitar çalıyor. Altın size "**niye varız?**" kadar derin bir "**neden?**" sorusu daha! Neden abi, neden? 3 yaşındaki über zeki çocuklar gibi sormak istiyorum; **niçin böyle şeyler yapıyorsunuz?** Bi gıdım aklımız kaldı zaten, Allah rızası için rahat bırakın artık bizi...

• Günümüzde **Ortadoğu** gibi bölgelerde yaşayan insanların stres oranlarının, 1900'lü yılların başlarında akıl hastanesine kapatılmak için yeterli olduğunu biliyor muydunuz? Hepimiz deliyiz olum!

• Bi **akil adamlar** vardı sahi, acaba hala akiller mi; yoksa bizim gibi memleket havasına kaptırıp çoktan tımarhanemizdeki yerlerini aldılar mı?

• Tevekkeli değil iki günde bir gastelerde akıl sağlığını korumanın bilmemkaç yolu diye haberler çıkıyor.

• Daha önce de yazmıştım; gastelerin ve doktorların size **bahar bunalımı** diye yutturmaya çalıştıkları şey, aslında ofislerde tıkılıp kalmaya hiç müsait olmayan insan bedeninin baharda çılgınlar gibi kendini doğaya atma refleksidir.

• Atilla Atalay'ın feysbukta başlattığı "**betonu koru, sincabı döğ!**" kampanyasını gönülden destekliyorum genjler. Her yerin yaldır yaldır beton olduğu, sincapsız güzel günler bizi bekliyor!

• Milletvekillerinin kendini siper ederek *-ister İstanbul'da, ister Diyarbakır'da-* polisten çocuk korumaya çalıştığı bir ülke olmaktan, çok samimi söylüyorum, utanıyorum!

• Bağzı insanların demokrasiyi afedersin kıçından anladığı bir coğrafya burası. Oy verip bir adamı seçti diye, devletin tüm organlarının o adama bağlı olması gerektiğini düşünüp onu demokrasi sanıyor adam. **Allahım keşke monarşi ile yönetilsek** diyorum bazen; bir **İngiltere** gibi, bir **Norveç** gibi...

• Merak ediyorum **Roboski**'yi bombalayan "kahraman" şimdi nerede, ne yapıyor? Mesela sevdiceği ile sinemaya falan gidiyor mudur?

• Üçüncü dünya ülkelerinin çoğunda 1 litre su, 1 litre koladan çok daha pahalı. Bu yüzden insanlar kola içmek zorunda kalıyor. Ancak o 1 litrelik kola üretimi için, bizzat o insanların suyunun litre litre harcanıyor olması da, en hafif tabiriyle, orsbu çocukluğudur afedersin.

• **Kapitalizm, coca cola'dır.** Şirketin kuruluşunu, nasıl yayıldığını, nerelerde ne şekillerde üretildiğini, kimlerin suyunu çalıp nasıl ve neden formülünün saklandığını falan okursanız; **Das Kapital** okumuştan hallice olursunuz.

• Hala "**kadının iş hayatındaki yeri**" diye haberler yapılıyorsa, kadının iş hayatında yeri meri yoktur demektir o!

• Düşündüm de, İngiltere polisiyle bile fotoğraf çektirmezdim sanırım. Deli miyim, niye çektireyim değil mi... Gider **Madam Tuso**'da **Amy Winehouse**'la falan çektiririm.

• **Şili**'de işgal evlerinine "**toma**" deniyor. Gerçi daha çok çoğul olarak, "tomas" şeklinde kullanılıyor. Hayatın cilvesi işte...

• Kuzey Kore'de halka liderlerinin hiç sıçmadığı ve bu nedenle her daim temiz kaldığı öğretiliyormuş diye okudum bir yerde. **Hayat çok tuhaf diktatörler filan.** Beterin beteri var mı desek ne desek. İnsan bazen gidip Tayyip Erdoğan'ın boynuna sarılmak isteyebiliyor. Anlık bi his tabi, sonra geçiyor.

• Namus cinayeti diye bir şey var. Bazı ülkelerdeki insanlara bunun ne olduğunu anlatmak için, sayfa sayfa yazı yazmanız lazım. Bir kısmı yine de anlamayacaktır. İşte çağımızın en büyük distopyası budur; bu uçurum.

• Geçen ay da dediğim gibi; çıldırarak tataklarıyla oynayacak kıvama geleceklerimiz hariç, görüşürüz. Her nerede deliriyor ve delirtiliyorsanız... Esen kalın.

Gözyaşım dur düşme

feyhan güver

Direnişin Kadınları

"Geziyi hatırlat" diye bir kampanya başladı ya; hemen gözümüzün önünden o en ünlü kareler geçti. Ve o karelerin figürlerinin çoğu kadın. Kırmızılı kadın, siyahlı kadın, tek omuz tişörtü ağzında düdüğü ve ayağında sandaletleriyle barikat üzerinden aşan kadın...

Önümüz Gezi'nin yıldönümü... Madem öyle biraz Gezi direnişinin kadınlarını hatırlatalım dedik:

Taksim Dayanışmasının Mücellası... Gezi Parkı'nı gözü gibi korumaya ahdetmiş, direnişin en önünde bir vicdan, bir insanlık örneği olarak mücadeleyi hiç bırakmadı. Gözaltı sonrası hakim karşısındaki savunmasıyla tarih yazan Mücella Yapıcı, "Mesleğe saygı nasıl olur?"un da dersini verdi.

Kırmızılı kadın Ceyda Sungur... Gezi direnişinin sembol fotoğrafındaki genç akademisyen pasif direnişe karşı polisin orantısız gücünün de görsel kanıtı oldu. Fotoğrafı çekene bol bol ödül kazandıran Sungur, hiçbir zaman için ön plana çıkmayı, diğer kadınlardan farklılaşmayı tercih etmedi.

Şebnem Sönmez... Bir grup sanatçı arkadaşıyla ilk günden beri muhalif duruşunu bozmadı. 30 Mart gecesinin sunuculuğunu üstlendi ve Gezi Parkı'nın direniş tarihine adını yazdırdı. Sanatçının muhalif duruşuna örnek oldu.

Lobna Allami... Gezide ilk dökülen kan onun muydu bilinmez, ama başından ağır yaralanan Lobna, polis şiddetinin ilk ve en ağır bedel ödeyen kurbanlarından biri oldu. Lobna neyse ki hayatta, ama hayatını başa sardı. Daha kat edecek çok yolu var.

Siyahlı kadın... TOMA'nın sularına göğüs geren siyahlı kadını kim unutabilir ki! Avustralyalı Cate Cullen, Gezi direnişindeki cesur direnişe imza atarken, kurgulanamayacak kadar doğal fotoğraf karelerinin figürü olarak direnişin görsel tarihindeki yerini aldı.

Bir de İsimsiz kahramanlar vardı:

Parkta çiçek diken, bostan yapan, çocuklara resim öğreten, hayvanları besleyen, müzik yapan, sabahları temizlik yapan, arkadaşlarını kollayan, annesi aradığında "merak etme anne biz Gözde'lerde TV'den seyrediyoruz" diyen Gezi Parkı kadınları vardı.

Her gün parka yemek taşıyan, ihtiyaçları temin eden, sokaklarda sıkışan çocuklara kapılarını açan, onlara limon ve talcidli su veren, ambulans çağıran, pencerelerden tencere tava çalarak, bağırarak polisi protesto eden kadınlar vardı.

Doktorlar, avukatlar... Hipokrat yeminini unutmadan Gezi'deki tüm ağır koşullara rağmen hem direnen hem yaralıların peşinden koşan, gençleri yaşama bağlayan doktorlar; gözaltılar, tutukluluklarda kenetlenen, direnen avukatlar iyi ki vardılar.

Halay çeken anneler... Hükümet'in, "Anneler çocuklarınıza sahip çıkın!" çağrısını duyar duymaz çocuklarının yanına koşup birlikte direnmek üzere Taksim Meydanı'nı bayram yerine çeviren, "Çocuklarımıza sahip çıkmaya geldik halayı" çeken anneler direniş zinciri oluşturdular.

Ara sokaklarda, yollarda pasif direnişte sıkıştırılan dövülen, saçları çekilen, yerlerde sürüklenen kadınlar... Polisin yüzünden maskesini, başından kaskını zorla aldığı kadın... Ağzında düdüğü, ayağında terliğiyle barikatı aşan kadın... Her biri tarihe yazıldı.

Doğru haberi vermek uğruna gaz, fişek, mermi, cop darbelerine maruz kalan, tartaklanan, fişlenen, gözaltına alınan gazeteci, muhabir, sosyal medya yazarı, yurttaş gazeteciliği yapan kadınlar... Ve tüm bu kadınların adına Halk TV'den Makbule Cengiz... Özgür basının sesleri oldular.

Her görüşten, her etnik kökenden, her dinden, her yaşam tarzından, Türkiye'nin her yerinden kadınlar... Sosyalistler, ulusalcılar, halkevciler, cepheciler, anarşistler, liseliler, beyaz yakalılar, kürtler, aleviler, antikapitalist Müslümanlar... Taraftar kadınlar direnişin gücüydü.

Arzu Çerkezoğlu... Başbakanlık ofisindeki tavrı ve duruşuyla gönülleri fethetti. Taksim Dayanışması ve sanatçılardan oluşan bir grubu çağırıp dinlemeyen ve sadece kendi gerekçelerini sıralayan Başbakan'ın sözde karizması bir kadın sendikacı tarafından yerle bir edildi.

Ve annelerimiz... Özgürlüğe ulaşmaya çalışan evlatlarını kaybedip Türkiye halkının bağrına gömen Ayvalıtaş, Sarısülük, Cömert, Korkmaz, Dinç, Atakan, Gedik ve Elvan ailelerinin anaları, kardeşleri, kızları... Evladına kavuşan Fatma Ayvalıtaş... Hepimizin annesi oldular.

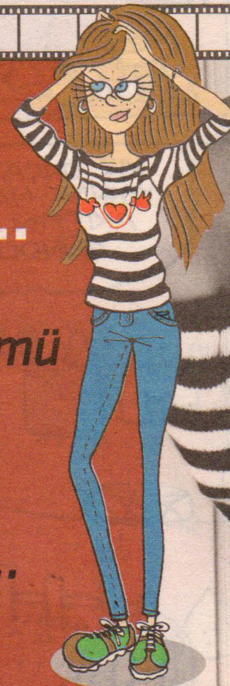

Yeşilçam'a adanmış bir anıt...

Son yarım yüzyılın en sinematografik albümü

SİNEMOR

kitapçılarda...

Yetersiz bakiye

Betül Yılmaz

Macera no: 1

Macera no: 2

Akşamsefası

FOTOĞRAFINIZI GÖNDERİN KARİKATÜRLERİMİZDE OYNATALIM

bayanyanidergi@gmail.com

Karizma fotoğrafımın içine ettin topkek...

Meryem Çimen

Güzer Canka

Burcu, Meryem, Beren ve Alev

YAZ GELDİ... YEMEKLE SON BİR HATIRA FOTOĞRAFI ÇEKTİREYİM DEDİM...

London Girl

AMELİYATLA YAPIŞTIK, ARTIK BİZİ KİMSE AYIRAMAZ SERCAN... MERAK ETME...

Yasenya ve Sercan

SINIF SELFİSİNİ BAŞLATANIN BEN OLDUĞUMU UNUTMAYIN ARKADAŞLAR TAMAM MI?..

Ali Ekici

ABLA BAK DUVARA DA ÇÖP ADAM ÇİZDİM BEN...

AAAA AFERİN NE GÜZEL ÇİZMİŞ BENİM CANIM...

Ayşen Balsılar

Ayşe Naz ve Ali Cevdet

Açelya Öztürk

DURSANA KIZIM SEVGİDEN ÖLDÜRECEKSİN BENİ!!!

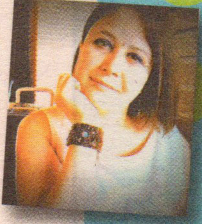
Fatima Y.E.

AZ ÇEKİLSEM DÜŞER Mİ ACABA?..

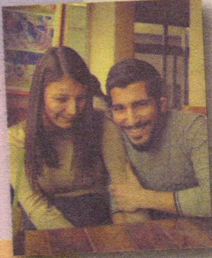
Meryem Çimen

Deniz Saygın

Dilek Eker

Meryem Çimen

Dilan ve Yaşar

Begüm Batal ve Neslihan Borluk

Demet ve Eşi

Lilian Lechuga / Cubadebate

Gabos* Her Zaman Küba'yla

Nobel Edebiyat Ödülü sahibi Gabriel Garcia Marquez'in Küba ile dayanışması 59 yıl önceye, Ocak Devrimine tanıklık ettiği dönemin hemen sonrasına dayanır. Arjantinli gazeteci ve dönemin Prense Latina yöneticisi Jorge Ricardo Masetti'nin arkadaşı ve yoldaşı olarak ve Che'den ilham alarak Gabo*; önce Bogotá'da, sonra da BM'de muhabir olarak hizmet vermişti. Şöyle diyordu:

"Caracas'a derginin editörü olarak gitmiştim, Küba Devrimi zaferle sonuçlandığında dergi beni Havana'ya 1959 operasyonunun gerçeğini haber yapmam için göndermişti. Orada Masetti bir basın ajansı kurmanın gereğinden bahsetti. O ajans Prensa Latina (Latin Haber Ajansı) idi. Kolombiya'ya PL'yı kurmak için döndüm. Sonra birkaç ay Havana'da çalıştım. Sonra da ajansı New York'ta kurdum."

Yıllar sonra Gabos ve karısı Mercedes'in ziyaretleri daha özenli bir hal almıştı. Günümüzde saygın bir film yapımcısı olan oğulları Rodrigo ve yetenekli bir tasarımcı olan Gonzalo da onlara eşlik ediyordu. O zamanlar birer ergendiler. Gabo; ailesiyle ilgili sempatik kinayeler de yapardı; "Her başarılı erkeğin arkasında kuşkusuz bir kadın vardır. Ve her başarılı kadının arkasında neredeyse her zaman bir göt herif vardır" derdi. Gabos, Mercedes Marcha ile 1958'de evlenmişti. Yarım yüzyıl hayatın neşesini ve cilvelerini paylaştılar.

Mercedes her zaman çetin ve serkeş, her zaman neşe kaynağı biri olmuştur. El Comandante (Fidel Castro) ile, her zaman büyük bir muhabbetle andığı yakın bir dostluğu vardı. Adada Fidel'le kaldıkları günler; ilhamını yarım yüzyıllık yakın arkadaşlığın ortak deneyimleri ile motive olan büyük bir içtenlik yansımasından alan küçük birer parti gibiydi. Bütün o yıllar boyunca süren görüşmeleri uzun ve kıymetliydi. Ayrıca Kolombiyalı çifte karşı coşku ve gurur doluydu. Neredeyse 30 yıl önce Gabo Fidel için "Tanıştığım en nazik adam. Ayrıca devrimin en ateşli eleştiricisi ve de bitmek bilmeyen bir özeleştirmen" demişti.

Gabria Garcia Marquez ve eşi Mercedes Marcha ile 70'lerde tanıştım ve güzel bir dostluğun başlangıcı oldu. Gabo ile ilk karşılaşmam Katedral Meydanı'ndaki El Patio restoranında olmuştu. Yanında oğlu Gonzalo vardı. Daha o zamanlar ileride bir tasarımcı olmaya karar vermişti. Bize Ángel Guerra'dan (İspanyol yazar), ayrıca bana da Havana'ya önceki gelişlerinden bahsetmişti. Daha sonraki ziyaretlerinde yanlarında ilk oğlu Rodrigo da vardı.

Onlarla birlikteyken sohbetin ana konusu neredeyse her zaman politika olurdu. Evdeyse genelde makarna pişirirdik. Mercedes bana makarnayı haşlarken tencereye defne yaprağı atmayı öğretmişti. Hala yemek tariflerimizi birbirimizle paylaşırız.

Bir keresinde Santa Maria'daki evde merdivenlerin altında ve üstünde ıstakozlar bulmuştuk. Gabriel Garcia Marquez için birer hediyeydiler. Fidel, ıstakozları dalışlarından birinde Gabo için yakalamıştı.

Gabo ve eşiyle, Ángel Guerra'yla muazzam zamanlar geçirdik. Mesela bir keresinde Gabriel Garcia Marquez, romanının telifini sosyalistlerin ve özgürlük mücadelesi verenlerin hapisten kurtulması için mücadele veren Habeas Organizasyonu'nu finanse etmek için vermişti. 1974'te Gabo'nun kararıyla; Kolombiya'daki güncel duruma muhalif olan Kolombiya'nın politik dergisi kurulmuştu. Panama Kanalı'nın gerçek sahiplerine iade edilmesi için Omar Torrijos'un (Panama Devlet Başkanı) yıllar süren mücadelesinin yanında yer aldığı uzun yıllar oldu. El Pais'teki haftalık köşesinde bu konuya dair yazıyordu.

Latin Amerika halklarının özgürlük mücadelesi için adanmış bir hayattı. Somaza diktatörülüğüne karşı Sandinista Hareketi'ni destekliyordu. Venezuella ve bölgedeki diğer hükümetler için destek tertip ediyordu (bölgenin ABD'den bağımsız hükümetlerini kast ediyor). Unidad Popular (Halk Cephesi) hükümeti döneminde, darbe yıllarında ve Şili'nin anayasal başkanı Allende'nin infaz edilişinde Allende'yi destekliyordu. Kalemiyle Pinochet'e karşı sert çıkışıyordu. Küba'nın Angola'daki varlığıyla ilgili derin ve kapsamlı bir araştırma yapıyordu. Hatta Angola'ya seyahat etmiş ve Agostinho Neto'nun (Angolalı yazar ve şair, Angola Kurtuluş Savaşı lideri ve sonrasında Angola Devlet Başkanı) yazarlığından oldukça etkilenmişti. Güney Afrika Ordusu'nu işgalini yenen Kübalı enternasyonalistlerin kahraman harekatı Carlota Operasyonu'nu yazmıştı...

Gabo tekrar ve tekrar Küba'ya dönmüştü. Biliyorum ki Mercedes de öyle yapacak. Çünkü kalplerinin bir parçası, uzun uzun yıllar önce bu ada tarafından çalınmıştı.

* Gabo / Gabos: Gabriel Garcia Marquez'in dostları tarafından kısaltılmış adı.

İspanyolca aslından çeviren: Ezgi Aksoy

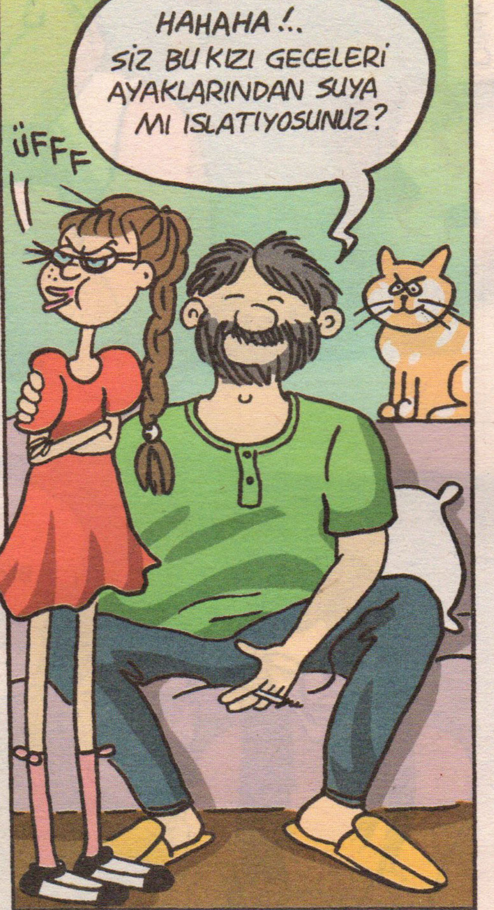
Akşamsefası

UZUNLAR DA AĞLAR...

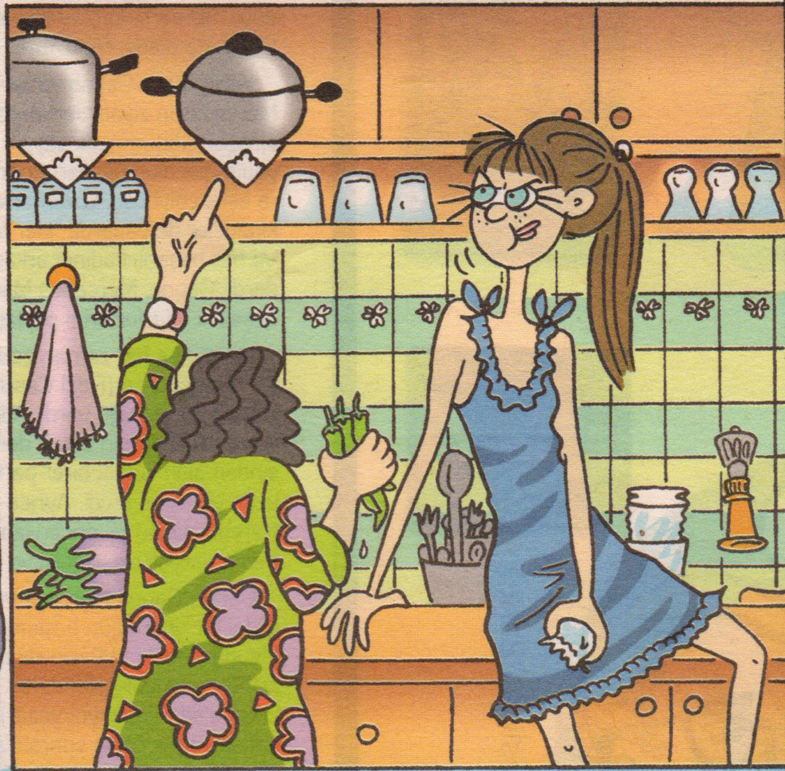
İPEK ÖZSÜSLÜ

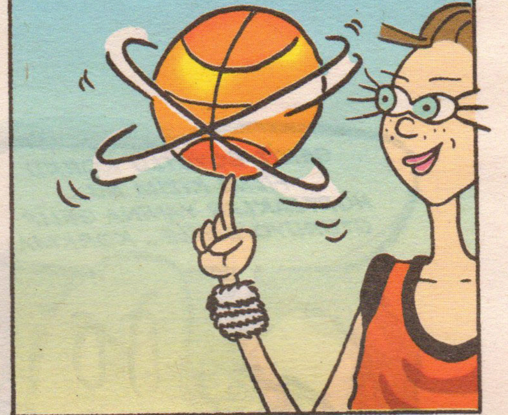

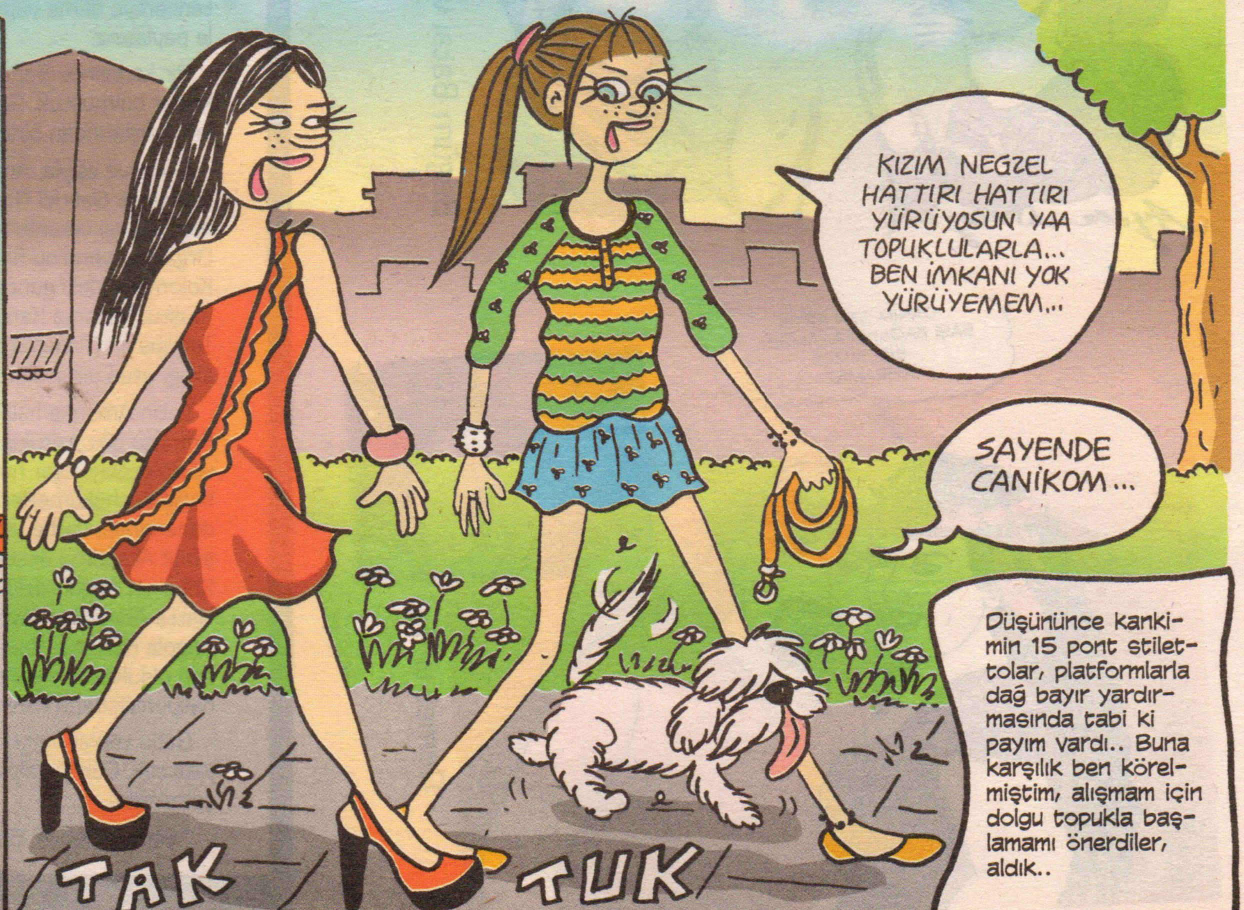

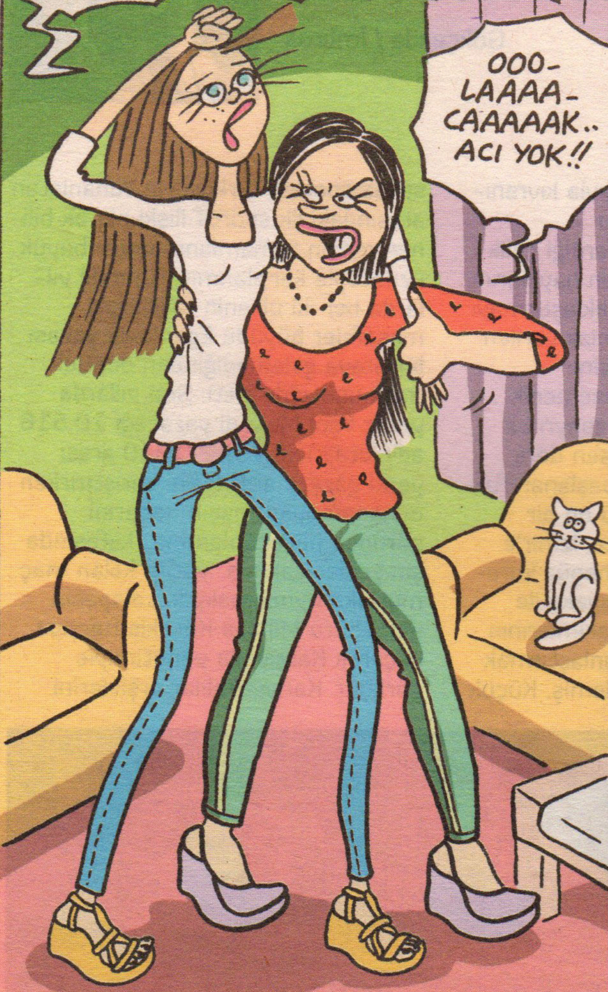

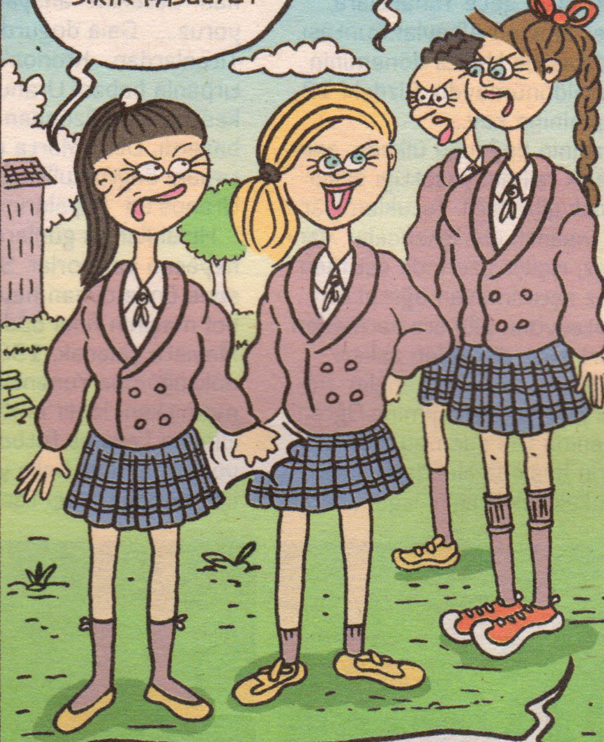

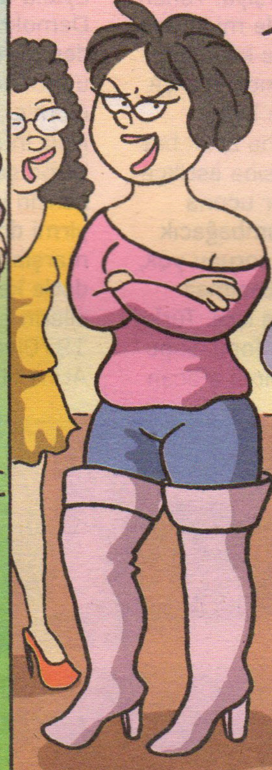
Akşamsefası

Olmadı.. Çünkü alışmadık g.tte don durmaz..

Topuklu giyseniz bile zaten hemen tepki çekersiniz yuhh niye giydin diye.. Yalnızca kısa boylulara mı iğrenç şakalar yapılır, bi tek onlara mı yılan gibi laf sokulur? Hayırrr!! Küçüğü büyüğü, genci yaşlısı pek çok kadın, uzunlara karşı da çok acımasızdır!..

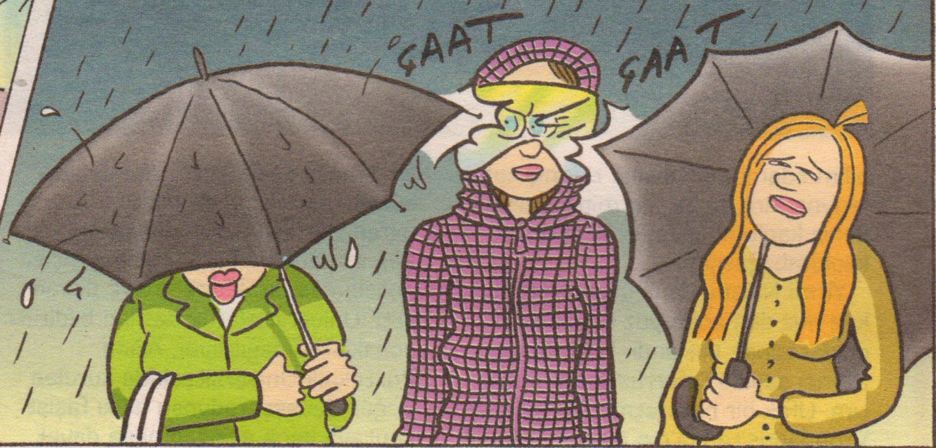

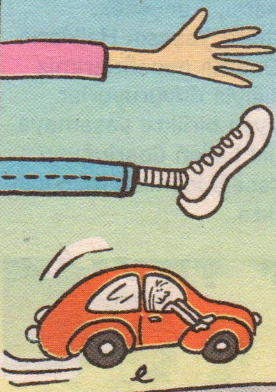
"Çizmeli Kedi" konuşmayı da öğrenmiş.. KİHKİHKİH

Fotoğraflarda bile yanınızda durmak istemezler, dışlanırsınız.. Bizzat yaşanmıştır:

Yağmurlu havalarda şemsiyeye değil, kaynakçı gözlüğüne ihtiyaç duyarsınız.. Çünkü kısalar şemsiye çubuklarını hunharca saplarlar gözünüze gözünüze..

Üstüne bi de zayıfsanız küçük beden giyindiğiniz için hemen herşeyin kolu paçası kısa gelir.. Düdük gibi pantolonlar moda olduğu için sevinirsiniz.. Vosvosmuş mini bilmem neymiş.. Bedava verseler istemezsiniz çünkü zor sığarsınız.. Otobüslere uçaklara zaten sığmazsınız.. Bi tek yatağa sığarsınız..

Dost başa düşman ayağa sözüne güvenip dost düşman ayıramazsınız çünkü yolda sokakta bile herkes önce suratınıza sonra ulan bu ne yukseklik, topuklu mu giymiş diye ayağınıza bakar..

Ve kolay kolay saklanamazsınız.. Zalimler hemen bulurlar sizi..

87 dakika... 84 yıl sonra...

KATİNA KARANİKOLA
Gökçeada / İmbros

Son üç senedir Paskalyayı bir adağı yerine getirir gibi Hios (Sakız) adasında geçiriyorum. Bu yılda adet yerini bulsun deyip son anda geçiverdim karşıya. Yunan adasındamıyım Türkiye'de mi kafam karışık. Her yerde Türkçe konuşuluyor, dükkanların camlarında Türkçe yazılar...Yunanlılara düne kadar yabancı olan çay ve çorba artık baş köşede. Benim gibi kafasına estikçe Egenin bir ucundan diğer ucuna geçen minik bir de kaplumbağacık var. Ufaklığın pasaport sorunu yok, vize derdi hiç yok, sınır tanımaz özgürce gidip geliyormuş işte. Türk mü Yunan mı belli değil. Topu, topu yirmi dört santimlik sevimli afacan birine bağlayan gece Yunanlılara derin izler bırakan Albaylar cuntası, onların deyişiyle Hunta döneminin başlama yıldönümüydü. Bizdeki 12 Eylülü öp alnına koy.... Demokrasinin doğduğu ülkede, anti demokratik rejimin yaşattığı acılar unutulacak gibi değil. Tutuklamalar, ölümler, insanlık dışı işkenceler, yargısız infaz, işçiler üzerinde estirilen terör, göz açtırılmayan öğrenciler, benzin istasyonu gibi ara vermeden yirmi dört saat dinletilen askeri marşlar...Halk, özellikle gençler şiddetle karşıdır cunda rejimine.Öğrencilerin canına tak eden bu zulüm 1970lerin başında Hundaya karşı Atina Hukuk fakültesini işgal ederek nan "netekim" anayasasıyla kıvranıyoruz.... Gaia doğurduğu Titanlardan, Kronos'a verdiği çelik tırpanla babası Uranus'un hayalarını kestirip yeryüzünden uzaklaştırmayı başardı. Otuz Marta elimize verilen tırpanı doğru kullanıp bizim Uranus'un hayalarını kesemedik....

Hioslular şu günlerde apayrı bir heyecan yaşıyorlar. Seksen dört sene önce oynanmaya başlanan futbol maçının final düdüğü on bir Mayısta çalacak. 1930ta, İzmir'e döktüğümüz Yunanlılar henüz kurumamışken, İzmir'in Karşıyaka ile Hiosun Lelapas Futbol takımlarının yönetimleri iki halkı yakınlaştırmak için dostluk maçı tertiplemiş. Küçük savaş sonrası Türkiye'yle Yunanistan arasındaki ilk sportif ilişki olarak bilinen maçın tamamlanmaması büyük üzüntüyle karşılanmış. Sonraki yıllarda her iki ülkenin faulleriyle mesafeler büyüdü Egenin iki yakası bir araya gelemediğinden dostluk maçı unutuldu gitti. Son yıllarda yazar Yani Makridi yazacağı 10.516 adlı kitap için 1912-1940 arası yerel gazete arşivlerini karıştırırken oynanamayan maçın haberini görünce heyecanlanmış.. kafasında şimşekler çakmış...yarım kalan maç mutlaka oynanmalıydı. Lelapasın antrenörü Mihalis Kotakis Karşıya geçerek Karşıyaka yönetimiyle görüşür. Karşıyakalılar arşivlerini

Φωτογραφία του αγώνα του 1930 από το αρχείο της Karşıyaka S.K.

bilim adamlarını peşine takmış turlatıyor. Zira bu şaşkın minik yaratık deniz kaplumbağası değil tatlı su kaplumbağasıymış.....

Yirmi Nisana denk gelen Paskalya, kriz miz demeden yüz bin roketle coşku içinde kutlandı. Hatırlarsanız 20inci sayıda teferruatlı anlatmıştım. Ufak bir hatırlatma: Bu gelenek Vrondados'ta İsa'nın dirilişini temsil eden Anastasi gecesinde iki kilise arasında gerçekleştirilen roket savaşlarıdır. Gece saatler tam on ikiyi gösterirken savaş başlar. Agios (aziz) Markos roketçilerin hedefi Panagia Erityani kilisesinin saat kulesidir, rakip tarafın hedefi ise agios Markos kilisesinin kubbesi. Dünyanın ilgisini çeken bu ilginç geleneği görebilmek için binlerce kişi Hios adasına akın ederek esnafın yüzünü güldürdü. Grev ve eğlencede rakip tanımayan Yunan halkı kahvede üç, beş kişi bir araya gelince anında kahveyi meyhaneye dönüştürüyorlar gelsin uzolar..Farklı mezelerin yanı sıra Hios'luların bu mevsimde olmasa olmazı taze çiğ bakla ve peynirle kadehler kalkıyor havaya. Stin igiamas(sıhhatimize). Bu yıl Paskalya kutlamaları esnasında Yunan halkının kangrenleşen yaraları depreşti. İki tur zeybetikonun ardından öfke patlamaları.... Demokratik haklarından taviz vermeyen, bildiğini okuyan bu halk yedi yıl boyunca faşizmin kılıcına boyun eğmişti. 1967de yirmi nisanı yirmi ilk direnişi başlattılar. Direniş kısa sürede sert biçimde bastırıldı, öğrenciler acımasızca cezalandırıldı. Pes etmemeye kararlı olan gençler polisle çatışarak direnmeye devam etti. Üniversitelerde basılan bildiriler sokaklarda dağıtılıyor, Atina Politeknik Üniversitesinde kurulan Özgür Savaşçı radyosu halkı faşist cuntaya karşı ayaklanmaya davet ediyordu. On dört Kasım 1973te Atina Politeknik Üniversitesini işgal eden öğrencilere destek için halk üniversitenin etrafını doldurur. Üç gün süren işgal sonunda on yedi Kasım sabaha karşı tanklar Faşizmin politekniğiyle , Politeknik Üniversitesinin kapı ve duvarlarını yıkarak girmişler acımasızca genç bedenlerin üzerinden geçerek kimilerini ezmiş, kimilerini silahla öldürmüştü. Bilanço otuz dört ölü, yüzlerce yaralı, binlerce gözaltı....Yunan tarihinde kara leke olarak kalan yedi yıl 1974teki seçimle son buldu. Seçimden sonra iktidara gelen Karamanlis'in ilk yaptığı cuntacıların anayasasını yok ederek yeni bir anayasayla demokrasiyi geri getirmek, ikincisiyse on dokuz cuntacı yargılamak. Önce idam cezası verildi, ceza müebbet hapse çevrildi. Senelerce hapishanede yattıktan sonra sağlıkları bozulun on beş cuntacı Yunan halkından özür dileyerek serbest bırakıldı. Bizler ise, Uranus'un Gaia'nın bağrına tıktığı çocukları gibi içimize tıka- Asya felaketinin yaraları henüz kanarken cesurca alınan bu kararı her iki halk sevinçle karşılamış. Altı Aralık 1930da İzmir'den kiralanan gemiyle takım yönetimi, futbolcular, İzmir Belediye başkanı, iş adamları ve yüzlerce seyirciyle Hios'a çıkartma yapmışlar. Adalılar, karşıdan gelenleri büyük bir coşkuyla karşılamış, ziyafetler, ada turlarıyla, hediyelerle onurlandırmışlar. Ertesi gün bin beş yüzün üstünde seyircisiyle başlayan maç ilk üç dakikası oynanmıştı ki aniden bastıran şiddetli yağmur maçı baltaladı. O dönem açarak her iki takımın birlikte çektirdikleri fotoğrafları bulur, maçın tamamlanma isteğini sevinçle karşılar. Şu günlerde her iki tarafta 87 dakikanın heyecanını yaşıyor. 10 Mayısta Karşıyaka o vakit olduğu gibi tekne kiralayarak seyirci ve iş adamlarıyla karşıya geçecek. Gazeteler haberi "Yaşasın Halkların dostluğu", " Önemli misafirlerimiz geliyor" başlığıyla duyuruyorlar. Zaten neredeyse birlikte yaşamaya başlayan bu iki halkın dostluğunu daha pekiştireceği inanılan maç için tüm ada ayakta..

Pıst Pıst!..

feyhan güver

Akşamsefası

Küçük bir fantezi

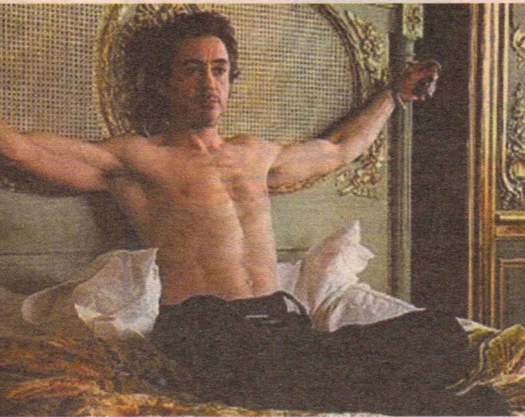
Ayça Çalkoparan

Gözlerimi açtığımda ilk kez gördüğüm bir odadaydım. Büyük bir korkuya kapılarak odadan çıktım. Sanırım 3 katlı, çok büyük bir evin en üst katındaydım. Etrafta kimse yoktu. Merdivenlere doğru yönelmişken kapısı aralık duran bir oda gördüm. Kapıyı tamamen açıp odanın içine baktım. "Oha!" dedim. Robert Downey Jr, üzerinde Darth Maul kostümü, elleri ve ayakları yatağa bağlı, ağzında ağız topu oracıkta bana bakıyor. Yatağın başında duran kırbaçlar ve vücudundaki harp izlerine bakılırsa, birileri, kendisinin kusursuz bedenini hor kullanmış olacak...

Hemen gidip ağzındaki topu çıkardım. Birden sessizce yalvarmaya başladı: " Lütfen daha fazla canımı yakma lütfen ne istersen yapacağım... "

Neler olduğunu anlayamıyordum. Çok şaşkındım.

Robert'a "bence de Darth Maul Darth Vader'dan daha karizmatik. Bu arada Sherlock Holmes 1 çok iyiydi, 2 de çok iyiydi ama 1 daha iyiydi." dedim. Ardından Sherlock Holmes 3' ü ne zaman çekeceklerini sordum.

Birden ağlamaya başladı. "Beni 3 aydır burada tutuyorsun. Herkes öldüğümü zannediyor. Lütfen, beni artık bırak, ne istersen yapacağım ama benim bir hayatım v..." derken ağzına topu tekrar tıkıp odadan çıktım.

Neler olduğunu öğrenmem gerekiyordu...

Bir alt kata inerken, merdivenlerin sonunda, bir hizmetçi duruyordu, kahvaltımı bahçeye hazırladıklarını söyledi. "Tamam geliyorum" deyip etraftaki eşyaları incelemeye başladım. Duvarda Michael Jackson'la birlikte çiğ köfte yaparken çekildiğimiz bir fotoğraf vardı. Bir diğer fotoğrafta Bruce Dickinson ve James Dean ile rakı içiyordum. Başka bir fotoğrafta The Smith üyeleri ile okey oynuyorduk.

Bahçeye inip, şaşkınlığımı gizleyerek kahvaltı masasına oturdum. Hizmetçi yanıma gelip "Bugün için hangi odayı hazırlayalım efendim?" diye sordu. Hiçbir odayı bilmediğim için, "bütün odaları gezmek istiyorum" dedim.

Aniden tüm gün ışığı kaybolarak, hava, birden gece oldu. Tam kahvaltı masamın karşısında, dev bir sahne belirdi. Gün ışığını dilediğim zaman, gece ışığına çevirmek, her zaman en büyük hayalimdi. Demek bunu gerçekleştirmiştim...

Karşımda beliren sahneye birden Mazhar Fuat Özkan çıktı. Hepsinin ayaklarında zincir takılıydı. Diday diday day söylemeye başladılar. Biraz şaşkın, biraz da keyifli bir şekilde kahvaltımı hüpletip bir yandan da Mfö izlerken, Fuat aniden kendini yere atıp şarkıyı yarıda kesti.

- "Yeter artık bu eziyete dayanamıyoruz! Biz de tıpkı Bryan Cranston gibi acılar içinde öleceğiz!" dedi.

"Hey hey hey sakin ol, o, sadece rol icabı öldü. Sahiden ölmedi ki" dedim.

Nafile dercesine başını salladı. Kolumdan tutup beni bahçenin arka tarafına götürdü. Bacağındaki zincir bütün evi dolaşacak uzunluktaydı.

- "Bak! Eserini gör!" dedi.

Orada bir mezar vardı ve üzerinde Bryan Cranston yazıyordu...

Tüm Breaking Bad kadrosunu kaçırtıp diziyi sadece benim izleyeceğim şekilde, canlı canlı devam ettirmelerini istemişim. Ve final sahnesinde Mr.White'ın gerçekten ölmesine sebep olmuşum...

"Fakat..." dedim. "Fakat ben bunları nasıl yapabildim?"

- "Yakalayacaklar seni yakalayacaklar! Sonsuza kadar bu şekilde gitmey..." diye bağırırken, arkasından Michael C. Hall geldi ve boynuna bir iğne batırarak Fuat'ı bayılttı.

"Neden yaptın bunu?" dedim.

"Beni buraya seni korumam için sen getirdin, unuttun mu aşkım?" dedi ve koluma girip beni eve çıkardı.

Galiba Dexter'la sevgiliydim. Peki ya o zaman Robert'ın yukarı da ne işi vardı? İşler artık iyice karışmaya başlamıştı.

Michael C. Hall, kendisine Dexter diye seslenmemden rahatsız olmuyordu. Hatta benden biraz korkar gibi bir hali vardı. Beni bir odaya götürdü...

Burası dijital bir stüdyoydu. Benim için hazırlanmış boydan boya meyve, şarap ve türlü yiyeceklerle donalı tahta oturdum. Dexter "gönderin!" diye bağırdı.

İçeriden Cenk Durmazel ve Erdem Uygan geldi. İkisi de keyifsiz görünüyordu. Onların da ayaklarında zincir vardı. Dexter dönüp "başlayın!" dedi. Cenk Erdem Beyler program yapmaya başladılar. Onlar programa başlayınca, Dexter odadan çıkıp beni yalnız bıraktı. Çünkü olması gereken budur. Cenk Erdem dinlerken yanında biri olunca komik olmaz. Burada, her şey, benim zevklerime göre işliyordu. Fakat Cenk Erdem Beyler inanılmaz bitkin ve neredeyse bayılmak üzere gibiydiler. Programı durdurup "ne oldu?" diye sordum. Erdem kısılmış ve zar zor çıkan sesiyle: "bize 102 saatlik muhabbet rekoru kırdırdın. Ve bittikten sadece altı saat sonra tekrar program yapmamızı istiyorsun... Hala ne olduğunu mu merak ediyorsun?" dedi.

Gidip biraz dinlenmelerini söyledim. "Gece uyurken gelip program yaparsınız ama dinleyerek uyurum, ona göre" dedim.

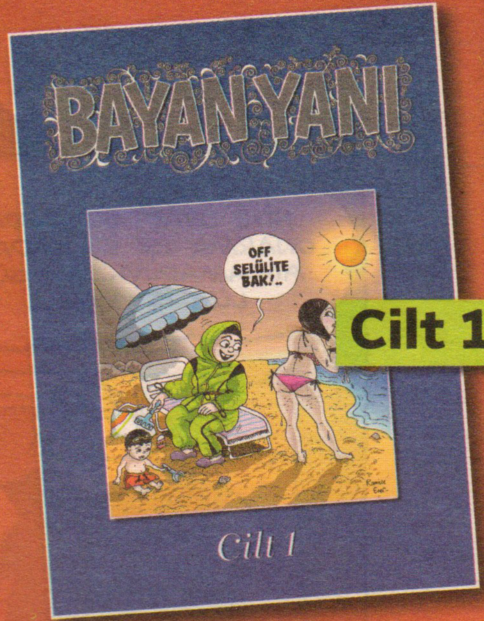
Dexter geldi... "Şafak dün gece kaçmaya çalışıp yakalanmış, ne yapalım?" dedi. "Şafak kim?" diye sordum. "Şafak, Şafak Sezer" dedi. "Iyy!" dedim, "onun ne işi var burada be?" dedim. "Bodruma kapattın onu, sıkıldıkça gidip dövüyorsun" dedi. Derin bir oh çektim. "Yemek vermeyin bir kaç gün" dedim.

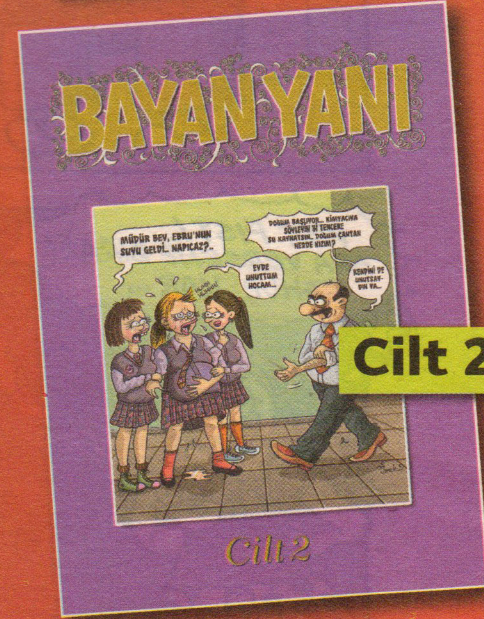
Odama çıkmak ve biraz yalnız kalmak istiyordum. Anneme telefon edip olan bitenler hakkında bilgi almalıydım. Evden pek şikayetçi sayılmazdım fakat neler olduğunu da öğrenmem gerekiyordu.

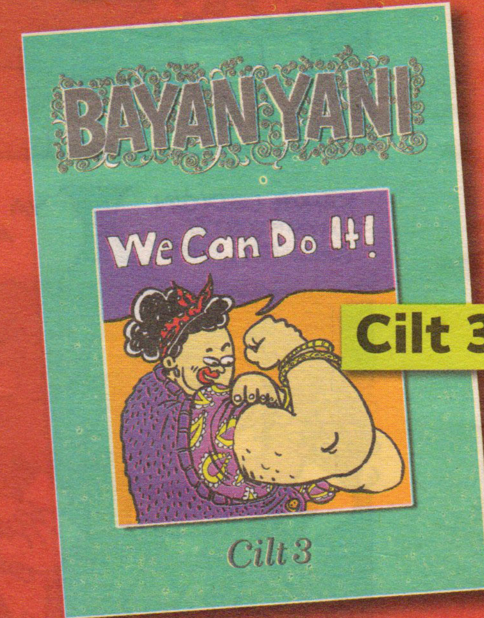

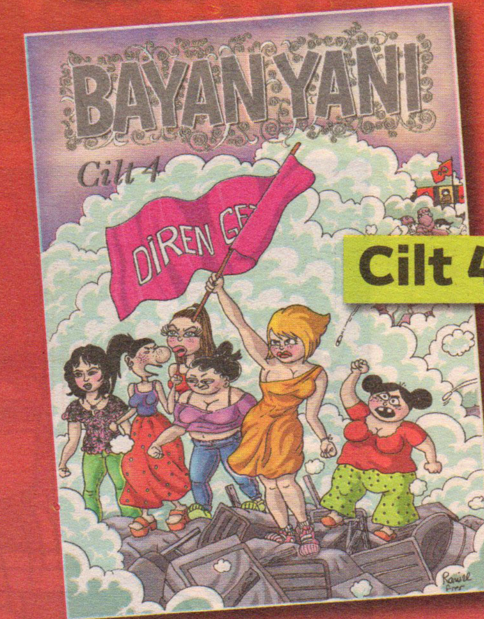
Yukarı çıkarken Peter Griffin'i gördüm. Peşinden Seth Macfarlane gidiyordu. Peter'ın ettiği her hareketi o çiziyordu. Biraz durup bize 2 bira çizmesini söyledim. Peter'la sohbet edip bira içmeye başladık. Sonra Joe ve Quagmire'ı da çizmesini söyledim. Hep birlikte Seth'in çizdiği bir masaya oturup bira içerek sohbet etmeye başladık. Zamanın nasıl geçtiğini fark etmemişim. Peter, Joe, Quagmire ve ben neredeyse sarhoş olmuştuk. Peter geğirerek alfabeyi sayabileceğini söyledi. Ben de alfabeyi geğirerek ve melodik bir şekilde sayabileceğimi söyleyip bahsi yükselttim. Eğer yapamazsam 100 "Ayça lirası" vermem gerekecekti. Geğirerek alfabeyi saymaya başlamışken bir an nefesim kesildi ve gözüm karardı...

Uyandığımda her zamanki, sıradan evimdeydim.

Bayan Yanı Ciltler tüm satış noktalarında

BABAM VE USTAM

Elif Nurşad

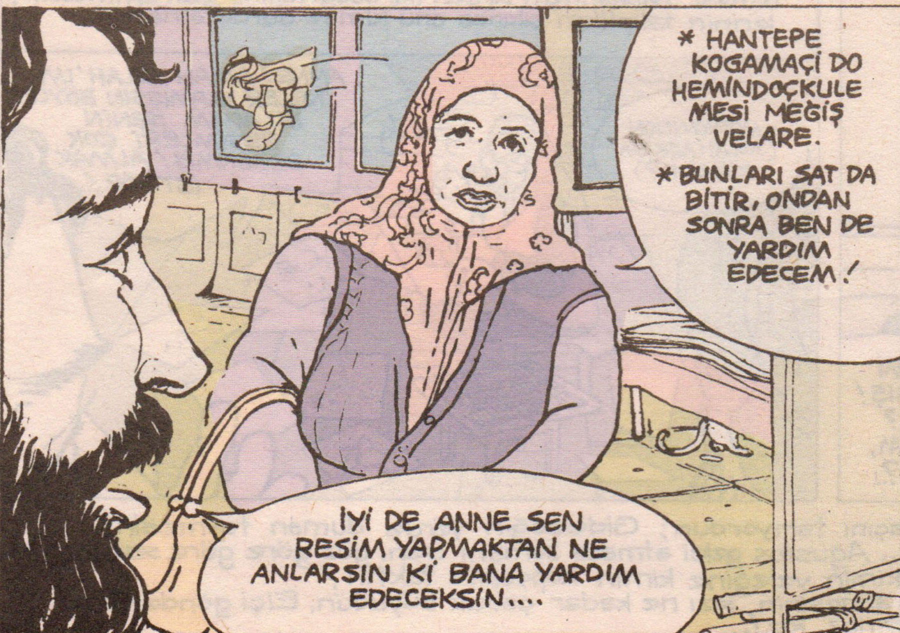

Babaannem, Huriye Atalay.. Simsiyah gözleriyle hayatı elegeçiren... Görülebilecek korkulabilecek gerçek bir laz kadınını anlatıyorum size... Çocukluğumdan beri etkisinden çıkamadığım zekası, kurnazlığıyla saf katıksız iyiliğin vasatlığını ve sıkıcılığını anlamamı sağlayan tek kadın. Asla Ulaşamadığım, bende gizli bir merak ve hayranlık uyandıran güçlü bir karakter, gerçek bir başrol oyuncusuydu...

Artvin 1966: babam daha çocukken ressam olmak istediğinde dedem çok karşı çıkmış, resim yapmasını yasaklamıştı. Ancak babam İstanbul'daki akademiyi kazandığında ardından avrupa imtihanlarını burslu kazanıp Berlin'e gitmek istediğinde, dedem büyük tepki gösterir, engellemeye çalışır. Dedem, babama: "Eğer başarılı olamazsan o parayı nasıl ödeyeceğiz? Ya devlet malımıza, evimize el koyarsa;

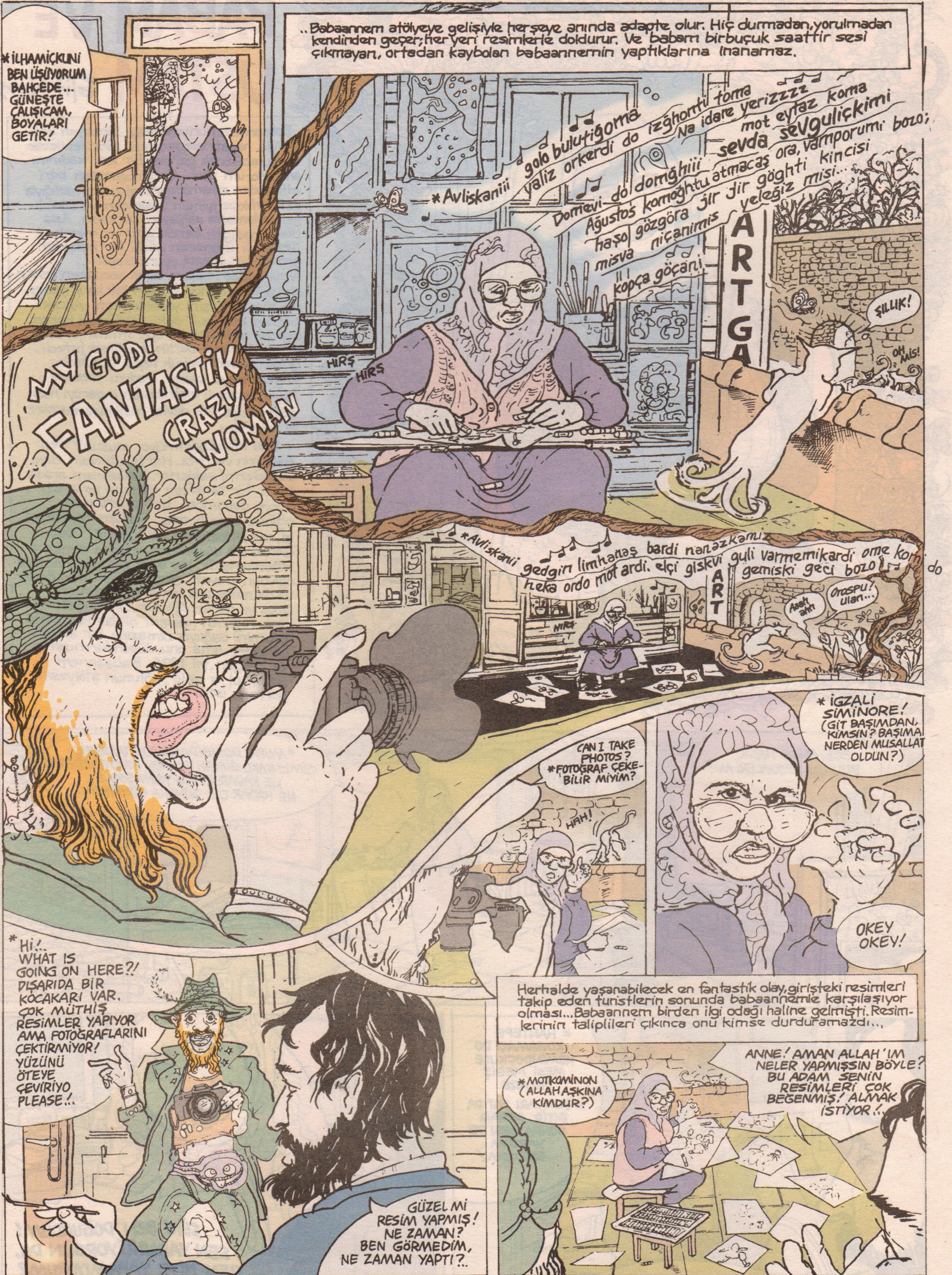
Bizi hiç düşünmüyor musun?" der. Asla izin vermez. Hatta gitmesin diye belgelerini saklarlar. Babaannem arada kalır, bir taraftan dedemi ikna etmeye çalışırken bir taraftan da oğlunu teselli eder, "Oğlum öğretmen ol, memleketinde kal, gitme" der. Gerçekten oğullarının ressam olmasını istemiyorlardır. Her anne gibi babaannem de oğlunun kravatlı, gömlekli öğretmen, doktor ya da mühendis olmasını dilemiştir. Onca yıl geçer, oğlunun tüm engellemelere rağmen ressam olabilmesi, hatta geçimini sağlıyor olmasına bir anlam veremez, ama onu düşündürmüştür. Ve bir gün, yıl 1996. Babaannem İstanbul'a gelir; oğlunun atölyesini görmek ister...

Akşamsefası

* Lazca türkü "Dün senin avlundan geçiyordum aynaya bakıp saçını tarıyordun; Gideceğin yerde duman tütmesin! Yakıp da kavurdun, haşladın sevda sevgiluçkimi... Ağustos geldi atmaca zamanı beni göz göre göre sevmiyor musun? Yukarılarda gezin, kuş kanadı takın, halbuki kimin yeleğine kimin kopçasını taktin! Senin bahçende bir eğrelti otu harmanı vardı, annesinin kızı ne kadar çabuk büyüdün. Elçi gönderdim, tenezzül etmedin gülüm; yedin yuttun beni, domuz kız!..

Akşamsefası

ANNE, NE KADAR GÜZEL RESİMLER YAPMIŞSIN BÖYLE!..

*WONDERFUL! COOL! (HARİKA, SÜPER!) SATIN ALMAK İSTİYORUM HEPSİNİ, SATAR MI? ÇOK HOŞUMA GİTTİ!

BU ADAM RESİMLERİNİ ÇOK BEĞENMİŞ, SATIN ALMAK İSTİYOR. RESİMLERİNDEN SATAR MI DİYO... SERGİ AÇACAKMIŞ SANA...

İSOZOPONİ!! (DOĞRU MU SÖYLÜYORSUN?) KAFADAN KONTAK MIDIR? NE YAPACAK BENİM RESİMLERİMİ? ÇOCUKLARINA MI HEDİYE VERECEK?

İSTEDİĞİNİ SEÇ BEĞEN AL!..

HEPSİNİ ALIYORUM!

*GURUNİ! *EŞŞEK!

HEY SEXY LADY. I LIKE YOUR FLOW..

BU *GOTVASEY (MANYAK) NE KADAR PARA VERDİ?

BU PARA SENİN.. 700 LİRA VERDİ!

*WE WILL SEE! *Görüşücez

*MOTKOMİNON! (VAY ANASINA!) NE KADAR ÇOK PARA VERDİ! BUNDAN SONRA UYUMAK YOK, HERGÜN GELECEĞİM. KEŞKE DAHA ÖNCE BAŞLASAYDIM ŞİMDİYE ZENGİN OLURDUM!..

Amerikalı, babaannemin 27 tane resmini alır. Ve babaannem için bir resim sergisi düzenler... Her gün resimleri satılmaya başlayınca babaannemin gözüne uyku girmez olmuştur...

KAHVALTI YAPSAYDIK! ACELEN NE?

*İLHAMIÇKUNİ HADİ GİDELİM, GEÇ KALDIK!

ÇABUK BEKLİYORUM!

BU GALERİ, BURDAKİ RESİMLER, HER ŞEY ÇOK OLAĞANÜSTÜ. HURİYE HANIM İÇİN BİR SERGİ DÜZENLEMEK İSTİYORUM...

BU NASIL...

I LIKE THAT ONE! (BEN ŞUNU SEVDİM)

Babaannemin resimleri bir gün satılmasa, diğer gün satılıyordu. Resmi satılmadığı zaman morali bozulmasın diye babam ona para verir; resmini sattım derdi. O zaman birden sevinir, şekeri bile düşerdi. Artık babaannemin tarzı iyice oturmuş, tarzını herkese kabul ettirmiştir... Ve Almanlar gelir... Babaannem 72 yaşında, osmanlıca imzasıyla ilk resim sergisini açar...

Akşamsefası

حوریه

آتالای

GALERIE BERNERS

GALERIE BERNERS
Thebäerstr. 14 · 50823 Köln
Telefon 0221 / 5 10 38 08
Di-Fr. 15-18h30, Sa. 11-14h

privat: Richard Berners
Vorgebirgsplatz 6
50969 Köln Almanya
T. - (0)221-3605187

Köln, den 08.05.97

Lieber Herr Atalay,

Sie erinnern sich vielleicht an meinen Besuch
mit meinen Freunden im Oktober 1996 bei Ihnen
im Atelier und Galerie.
Ich habe mich sehr gefreut Ihre Arbeit vor
Ort mit Künstlern und Schülern kennenzulernen.
Aber besonders freue ich mich Ihnen mitteilen zu
dürfen, daß ich mit denen von Ihnen gekauften
Bildern Ihrer Mutter eine Ausstellung mache.
Ich würde mich freuen, wenn Sie dieses Er-
eignis auch Ihrer Mutter mitteilen würden, da ich
mich sehr geehrt fühle. Sagen Sie Ihr ich wünsche
Ihr alles Gute und Gesundheit für die Zukunft.
Mit herzlichen und freundlichen Grüßen,

R. Berners

Sevgili Atalay,

Belkide hatırlarsınız, arkadaşlarımla
1996 ekiminde sizin atölyenizi ziyarete
etmiştik. Ben çok mutlu oldum sizin
çalışmalarınızı ve sanatçı arkadaşlarınızı ve
talebelerinizi tanımaktan. Ama özellikle çok sevindiğim
size bildirmeme müsade edersiniz ki; sizden satın
aldığım, annenize ait resimleri almaktan mutluluk duydum.
Ona derinden büyük bir saygı duyuyorum; bunu ona bildirin
lütfen. Ona gelecek için sağlık ve mutluluk dilediğimi;
derinden hürmetlerimi sunmanızı istiyorum ...

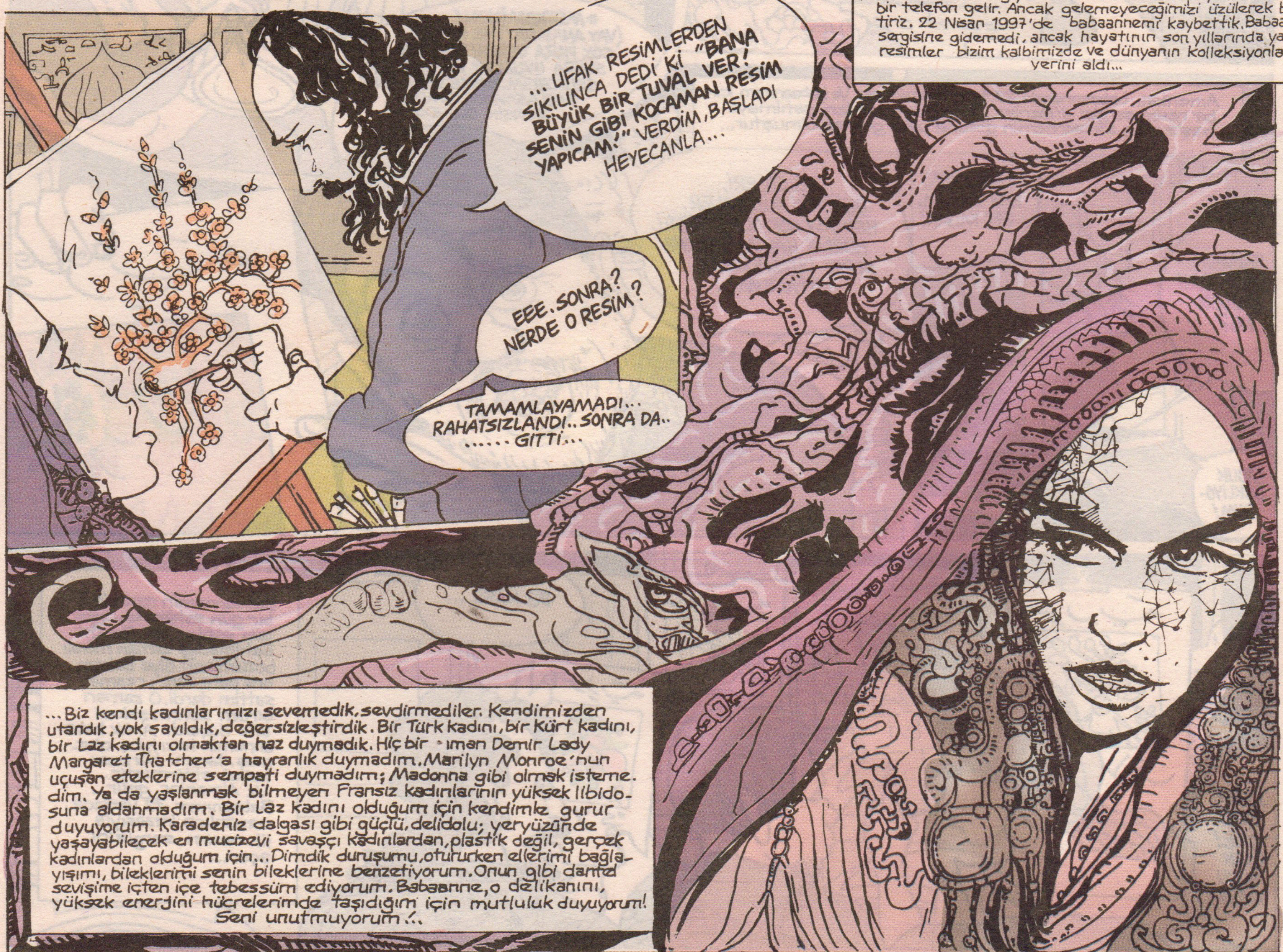
Huriye Atalay
Gemälde

Ausstellung vom 16. Mai bis 30. Mai 1997

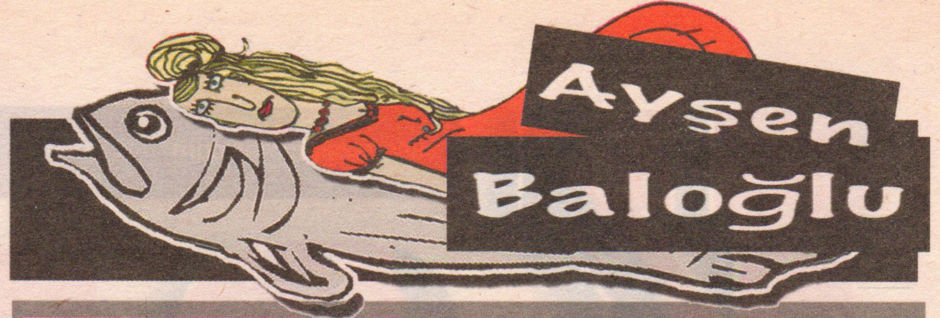
Wir laden Sie und Ihre Freunde zur Ausstellungseröffnung am Freitag, den 16. Mai um 19.30 Uhr ein.

Galerie Berners
Thebäerstraße 14 · 50823 Köln
Tel. 0221 - 510 38 08
Öffnungszeiten: Di – Fr 15.00 – 18.30 · Sa 11.00 – 14.00

Babaannemin 16 Mayıs 1997'de Galeri Bernes-Almanya Köln'de 81 adet resmi sergilenir. Galeri sahibi Richard Berners bizi sergiye davet eder. Mektup yazar. Sonunda bir telefon gelir. Ancak gelemeyeceğimizi üzülerek belirtiriz. 22 Nisan 1997'de babaannemi kaybettik. Babaannem sergisine gidemedi, ancak hayatının son yıllarında yaptığı resimler bizim kalbimizde ve dünyanın koleksiyonlarında yerini aldı...

SENDEN ÖNCE SENDEN SONRA

Kadının öznelik konumu tartışıladursun kadınlar hayatlarında bilhassa ikili ilişkilerinde ne kertede öznelik konumlarına sahip çıkarak "ben" diyor sorusu ile bu yazıya başlamak istiyorum. Kadınlar ikili ilişkilerinde öncelikle karşı tarafın ilgisini çekmeye ve bu ilgiyi uzun vadede tutmaya odaklanırken kendilerinin karşı tarafa ilgileri olup olmadığını çok geç sorguluyorlar, kimileri ise sorgulama sisteminin fişini çekmiş hâllerde. Günümüzde kadının kendilik düzleminde farkındalığı artacakken ne hikmetse müthiş bir azalmayla dibe vuruyor. Heteroseksüel bir ilişkide kadın, erkekle pek ilgilenmese de bir ego tuzağına çekilip erkeğin alakasını garantiledikten çok sonra kendisine dürüstçe söz konusu adamı isteyip istemediğini soruyor. Evlenme teklifi arayışı, başka bir deyişle ilişkinin ciddi bir yöne evrilmesi ise genellikle hep kadının arzulayacağı bir verili istek şemasına sürüklüyor bizleri. Erkeklerse genellikle önce kendi seslerine kulak veriyor. Toplumdan ve karşı taraftan bağımsız biçimde kendilerine ne istediklerini sorup net ve dürüst bir cevaba kavuşarak ilişkilerine daha sağlıklı başlıyorlar. Kadınlara (belki bin beş yüzüncü kez) gelince: "Senden önce, senden sonra" nakaratı ile kendilerinden önce karşı tarafın öznelik konumunun güdümünde hareket etmeyi tercih edip kişisel tatminlerini minimuma çekiyorlar.

Kadınların istemedikleri durumları deneyimlemeleri ve saçlarını süpürge etmeleri toplumda adeta kadın olmanın bir gereği gibi görülüyor. Yaşadığı tüm güçlüklere rağmen oyundan kopmayan kadın personası başta kadın tarafından meşrulaştırılıyor. Çoğu kadın ilişkiye başlarken ilişkinin uzun soluklu olması tahayyülünde. Bir insan pek fazla tanımadığı bir başka insanla bir ömür yaşayabileceğini hangi akıl tutmasıyla arzulayabilir? Çoğu kadın, karşı cinsle yeni bir ilişkiye hatta iletişime başlarken dürüst bir muhakemeye girmeksizin evlensek nasıl olurdu, aileme uyar mıydı? demeye başlıyor. Bu noktada anlık güdülerle yüzleşmek de epey sorunlu oluyor. Çoğu kadın tensel etkileşimle duygusal ve düşünsel etkileşimi birbirine karıştırıp yine topyekün sonu evliliğe çıkan kastırmasyonlara girişmeyi vatana millete borç biliyor. Hatta fiziksel çekimi ayıp sayıp kendi dürtülerini yoksayanların sayısı azalması gerekirken giderek artıyor. Bunun arkasında yatansa değersizleştirilme endişesi.

Bir kadın x erkekle iletişim kurarken kendisini rahatça ifade ettiğinde dahi "Acaba benim rahat bir kadın olduğumu mu düşündü?" kaygısıyla "Ben o bildiğin kadınlardan değilim" tavrına bürünüp tribal enfeksiyona geçebiliyor. Çoğu kadın one night stand'in kendilerine uygun olmadığını ifade ediyor. Erkeklerse toplumun genel kanısı üzerinden bu konuda evlilikten kaçan her tür takılma alemine açık ve istemedikleri ilişkide yer almayacak denli daha bir farkındalık içinde lanse ediliyor. "Neden benimlesin?" sorusunu soran bir kadının "İstemesem/sevmesem neden senle olayım?" cevabını alması kaçınılmaz. Aslında kadın kendi kendini ikna edemediğinden erkeğin nasıl bu denli kolaylıkla ikna olduğuna şaşıyor ve empati kabiliyetinin tıkandığı yer tam da bu nokta oluyor. Kadınlar aynı soruyu kendisine yöneltmediklerinde kendi hisleri ve düşüncelerini dışarıda bırakıyorlar. Devreye hep üçüncü şahısların gözleri giriyor. Ben gerçekten istemememe rağmen bu adamlaysam bu adam da pekala beni kırmamak için benimle birlikte oluyor olabilir veya kesin bir çıkar sözleşmesi ile bana hain oyunlar oynama planları içinde gibi paranoyak gevelemelerle özgüven kaybına yeni bir boyut kazandırıyor. Bence kadınların başta erkekler ve erkek egemen zihniyetle örülü toplumda değersizleştirilme korkusu yetiştirilişleriyle ilgili.

KADINLARI EVCİLLEŞTİRMEYİN! ONLARI İYİ AİLE KIZI OLMANIN ÖTESİNE TAŞIYIN! TABİAT CANDIR

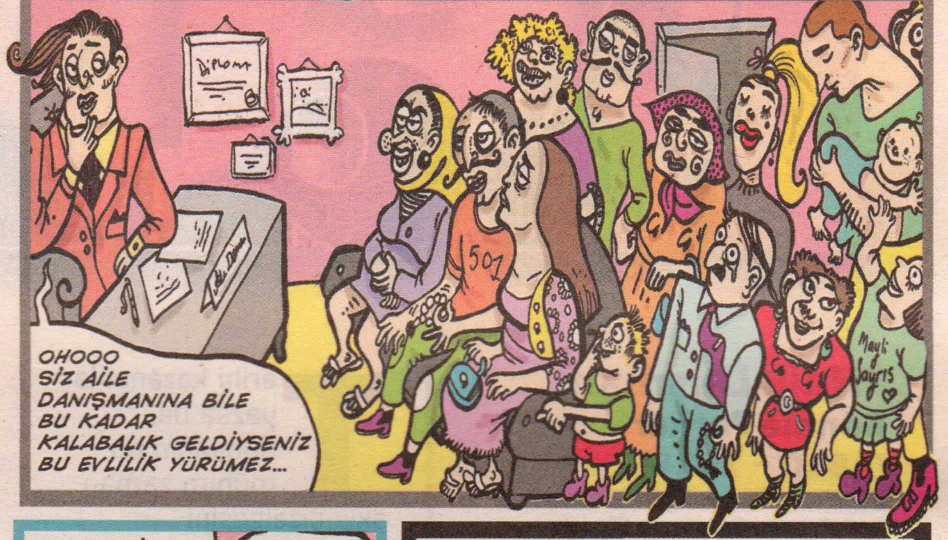
Her an zarar göreceği kaygısıyla bir kız çocuğunu yetiştiren aile kurumu her ne kadar modern bir örüntünün içinde de olsa çocukları daha yolun başında mağdur edilen konumuna sürüklemiş oluyor. "Şunu giyme tacize uğrarsın. Yüksek sesle gülme hafif meşrep damgası yersin. Kız çocuğu oturmasını kalkmasını bilmeli. Akşam arkadaşında kalma, adam gibi saatte evde ol. Erkekler seni kullanıp atarlar. Erkekler seninle gönül eğlendirebilirler, uyanık ol. Önce evlilik. Evlenmeden asla çocuuum" gibi cümleler silsilesi ile yetişen bir bireyin ne kertede öz mutluluğuna yoğunlaşabileceği ileri sürülebilir. Dolayısıyla kadınların çoğu başta yetişme ortamında sürekli insan doğasına aykırı bir kafese kapatılmış durumdalar. Kadınlar için eğitim şart temasından önce eğitilmemek şarttır. Bırakın kadınları özgürce insan gibi yaşasınlar. Kadınları evcilleştirmeyin, doğal ortamlarında doğalarına uygun biçimde yaşamalarına izin verin. Tabiat candır. Kız çocuklarını yetiştirirken eğer statülerini ve mutluluklarını biraz önemsiyorsanız onları özel hayata ve eve hapsetmeyin. İzin verin zehirlensinler ve panzehirlerini bulup daha güçlü biçimde hayata tutunsunlar. Sürekli zarar göreceği psikolojisiyle yetiştirildiklerinde ilk olarak bu uyarıya rağmen zarar gördüysem kesin hata bendedir demesinler. (Şair burada aile kurumuna sesleniyor).

İHALE YİNE YENİDEN KADINA MI KALIYOR?

Yetiştirilme koşullarıyla bağdaşık olarak kadınların önce "ben" diyebilme yetisi ortadan kaldırılıyor. Her bireyin kendine hayattaki her türden durum için "Beklentim nedir?" sorusunu sorması elzem. Bu soruya dürüst cevaplar verildiği ölçüde hayalkırıklığı ve depresyonun önüne geçilebilir. Aksi takdirde sürekli bulunduğu kaba göre şekil alan otantik kimliğini bulamayan kadınlar için tutsaklık kaçınılmaz. Daha iletişim esnasında bu adamın niyeti evlilik mi başka bir şey mi ilk sorulacak soru olmamalı. Neden tanınmayan biri ile yaşama sorumluluğunu üstlenecek olmak bu kadar cazip olsun? Adeta evlilik içinde tanışılacağı gibi dest-i izdivaç kafalarını besleyen bir hamle değil mi bu? Gençler birbirlerini 21.yüzyılda dahi muhallebicide hadi bilemedin kafede tanıyacak anlaşacak ve evlenecek sonunda da mutlu olacak tasavvuru nasıl meşrulaştırılıyor anlamış değilim. Tanımayı geçtim, hiç sevmediği adama yas tutan kadınlar da var. O beni sevsin, benim onu gerçekten sevip sevmemem mühim değil, yeter ki ciddi düşünelim. Oyy! Oyyy!

Giderek muhafazakarlaşan bir çevrede kadınların biricik sorunu ise kendilerini tanımadan başkasını tanıdıklarına ikna olabilme safdillikleri. Birçoğu tüm iyi okullara ve kariyer planlarına rağmen hayatlarındaki asıl imzayı iyi bir evlilikle atacakları kanısında. Bu pekala romantik bir düş olarak görülebilir. Ne var ki bir özne olarak kadınların çoğu toplumsal itki ile yetiştirilmelerinden belki de asla olmak istemeyecekleri adamlarla oluyorlar. Burada geleneksel kadın imajının payı da yok değil hani. Kadın süzülüp mendilini atar. Erkek de peşinden deli divane sürüklenir, aşk mektupları ile kadını ikna etmeye kalkışır. Rakiplerin arasından sıyrılıp ona hayatındaki en özel kişi olma payesini sunmalıdır. "Madem ki çok istedin, haydi bari olalım" yanıtı ile sırf ilgi açlığından ve ikna edilmeye susamışlıktan kendini unutan nice kadın var. Oysa ki ilk soru bu adam beni yatay ve dikey olarak ne kadar tatmin ediyor olmalı. (Tatmin olmayıp da ilişkiye devam eden erkek sayısı çok az olduğundan bu soruyu bilhassa kadınlar kendilerine sormalı). İlişkide beklentilerin örtüşmesi mutluluğun kapılarını açar. Beklentinin ne kadarının gerçekleştiğini sınamak için ötekilerin değil, kendi beklentilerinin peşine düşmeli.

Bu yazıyı genellemelerle bina etmek istemiyorum. Elbette ezber bozan öznelik konumuna sahip çıkan hisleri ve dürtülerine öcü gözüyle bakmayan kadınlar da var. Ne var ki, bu kadınlar çok istisnai konumdalar. Toplumun genelinde hatta yükseköğretimde gördüğüm manzara maalesef pek iç açıcı değil. Bu özerk alanda dahi kendini bile bile tutsaklığa iten olumlanma kaygısından kendini unutan çok kadın görüyorum. Hatta hâlâ kadın mı kız mı ayrımı ile cümleye başlayan sözüm ona akademisyen olacakların vay hâline demekten gayrı söz yok. Biçare düzenin içinde kadının özerk kimliğini oluşturması ve buna sahip çıkması çok önemli. Devrimi yine kendiliklerine sahip çıkarak kadınlar yapmalı. Kısıtlamalar ve sansürlerle önümüzde tutuş gücü ivmelenen uzun bir yol var. Siz sağ, ben selamet.

Akşamsefası

aksoyezgi@gmail.com

Kanun

"Halk Düşmanı" Bonnie Parker (1910 – 1934)

Bonnie Parker dediğimde hatırlamayabilirsiniz. **Bonnie ve Clyde**'ın Bonnie'si dersem eminim hatırayacaksınız. **Bonnie Parker** ve **Clyde Barrow**, Amerika'nın **büyük bunalım** yıllarının en ünlü kanunsuzlarındandır. Aslında Bonnie ve Clyde'ın hikayesi; bir devletten çok bir reklam şirketi olan **ABD**'nin halkı değil de bankaları soyan iki aşığa nasıl olup da **"halk düşmanı"** (public enemy) ünvanını layık gördüğünün de enteresan hikayesidir.

Büyük bunalım yıllarında ABD'de pek çok banka soyguncusu türemişti. Zaten **"Vahşi Batı"** yıllarından beri posta arabalarını ve bankaları soymak neredeyse bir halk geleneğiydi ABD'de. Ancak bunalım yılları aynı zamanda **"halk düşmanları çağı"** olarak da anılır. Zira zeki bir hamle ile banka soyguncularına halk düşmanı lakabı takılmıştır. Oysa Bonnie ve Clyde sadece bankaların sigortalı parasını alıyor, bankaya para yatırmaya gelen yoksul insanların parasına dokunmuyordu. Yüzlerini saklamadan bankalara dalıyor, kasadaki parayı alıyor, bankada müşteri olarak bulunan halka nazik davranıyor ve her koşulda kaçmayı başarıyorlardı. Bu da yoksulluktan ve açlıktan kırılan halkta saygı kazanmalarına neden oldu. Bonnie ve Clyde hikayelerinin bazılarında Bonnie'nin soymak için girdikleri bankalarda halka gül dağıttı bile anlatılır.

Bonnie ve Clyde, dört yıl boyunca ABD'nin orta kesiminde fırtına gibi esti. Bonnie'nin ağzından sigarasının hiç düşmediği ve elindeki tabancasını herkese göstermekten çekinmediği anlatılır. Clyde'ınsa kaçarken ateş etmekten asla geri durmadığı ve bu şekilde birkaç kişiyi öldürdüğü bilinse de, Bonnie'nin insan öldürdüğüne dair

Tarihi kazananlar yazsa da, dünyanın bu mühim zaman akış çizelgesini değiştirenler her zaman makulün dışına çıkanlar, sınır tanımayanlar ve kanunsuzlar olmuştur. Bu irili ufaklı sapmalar, tarih çizelgemizin bir anda fırlayan ve tekrar durulan kalp atışlarıdır. Ve tarih dahi, kalbi olmadan yaşayamaz. Ancak bir kalbe sahip olmak, her zaman iyi kalpli olunacağı anlamına da gelmiyor ne yazık ki.

Tarihin kanunsuzlarının kutsanan, hayran kalınan, imrenilen, korkulan, nefret edilen, uğruna ölünen, şarkılar yazılan, kudretli söylenceleri paylaşılan; deyim yerindeyse karmakarışık duygular içerisinde kalınnmasına sebep olan enteresan hikayeleri vardır. Üstelik kanunsuzlar dünyasında bazen mecbur kaldıkları, bazen arzuladıkları, bazen de önlenemez şekilde içine çekildikleri için yer alan kadınlar da var. Aslında bu dünyada kadınların varlığı hiç de şaşırtıcı değil. Zira kadınlar erkeklerden çok daha tahmin edilemez kişilikleri ile anılmazlar mı?

Kanuna uyanların "sıkıcı" dünyası bir denizse, kanunsuzların dünyası bir okyanustur. Derinliği ve türleri kolayca tahmin edilemez. Çeşitli alanlarda nam salmış azılı kanunsuz kadınlara dair minik bir dalış öneriyoruz. Davetlisiniz! Buyrun başlayalım öyleyse...

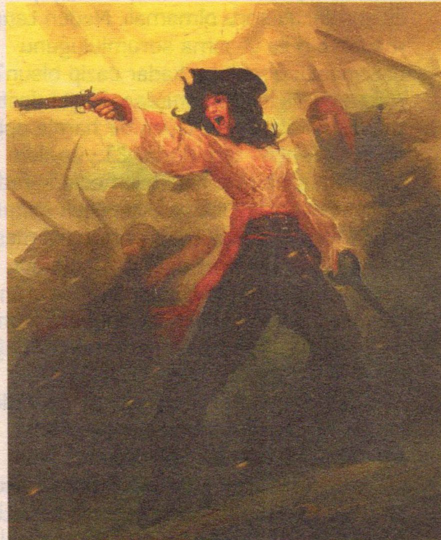

bir kanıt bulunmuyor. Öte yandan Clyde Barrow da halk düşmanı ünvanını insan öldürdüğü için değil, banka soyduğu için almıştır.

FBI'ın resmi sitesine göre Bonnie ve Clyde kaçmaya çalışırken, 23 Mayıs 1934'te **Louisiana** ve **Texas**'tan polis memurları tarafından açılan ateşte öldürüldü. Ancak yaygın bir kanıya göre **Bienville Yolu**'nda gerçekleşen, başından itibaren bir **pusu** olarak düşünülmüştü. Bonnie ve Clyde'ın yakalanması değil, öldürülmesi planlanmıştı. Nitekim de öyle oldu.

Kraliçe Elizabeth'in Korsan Kraliçesi: Grace O'Malley (1530 – 1603)

Kraliçe Elizabeth döneminde İngiltere ve İspanya arasında kıran kırana bir mücadele vardır. İspanya, o zamanki adıyla **Büyük İspanya Krallığı**; Amerika kıtasını keşfetmiş ve bakir yeni dünyadan gemiler dolusu gelen altın ve gümüşle zengin olmuştu. Bunun yanında hala katı **Katolik** yanını muhafaza ediyordu ve **Engizisyon**'un ana vatanı olarak korkutucu namıyla yürüyordu.

İngiltere'de ise tahtta **8. Henry**'nin kızı **Protestan Kraliçe Elizabeth** oturuyordu. Katolik İspanya ile Protestan İngiltere'nin arasının pek de iyi olmadığını belirtmeye gerek var mı bilmiyorum... Neticede bu iki devlet bir tür soğuk savaş yöntemi olarak deniz korsanlarını destekleme yoluna gittiler.

Yer yer İspanyol korsanları İngiliz donanmasına, yer yer de İngiliz korsanları İspanyol donanmasına kök söktürüyordu. Üstelik korsanlar kanunsuzlar olarak bilindiklerinden, hareketleri bu iki devleti bağlamıyordu.

Bu dönemde **Batı İrlanda** kıyılarında tanınan, saygı duyulan ve korkulan bir kadından bahsediyordu herkes. İngiltere'nin ilk büyük kadın hükümdar çağının korsan kraliçesi **Grace O'Malley**'den. Öyle ki O'Malley sadece İrlandalılar tarafından değil, İngiliz donanmasının askerleri ve generalleri tarafından da saygı görüyordu. O çağda İrlanda büyük ölçüde bir klanlar devletiydi. Çeşitli klanlar adanın çeşitli bölgelerinde hükmediyordu ve kendi adalet sistemine uygun olarak kanunlar belirliyordu. Grace de, O'Malley klanındandı.

Kadınların ticaret hayatında hiç yer almadığı, donanma ya da korsan gemilerinde bulunan kadınlarınsa uğursuzluk kaynağı olarak kabul edildiği bir çağda O'Malley hem bir korsan, hem de bir

liderdi. Üstelik İngiltere ile arası hep açık olan İrlandalı bir korsan olarak, İngiliz donanmasına da en az İspanyol donanması kadar zorluk çıkarıyordu. İngiltere'nin hiç uygun görmediğini bile bile, İspanya ile ticaret de yapıyordu. Kraliçe Elizabeth'in kendisini mağlup etmek için yolladığı pek çok kadırga batıp bazıları da geri çekilmek zorunda kalınca önce Grace'in iki oğlu İngiliz ordusu tarafından yakalandı. Bunun üzerine Grace O'Malley, İngiltere'ye yelken açtı ve kraliçe ile görüşmek istediğini bildirdi.

Kraliçe Elizabeth ve Grace O'Malley arasındaki görüşme **Greenwich Sarayı**'nda gerçekleşti. Grace O'Malley görüşmede kraliçenin önünde eğilmedi; çünkü Elizabeth'i **İrlanda Kraliçesi** olarak tanımadığını belirtti. Çeşitli soylu kadınların ve askerlerin eşlik ettiği görüşmede Grace O'Malley İngilizce konuşmadı, Kraliçe Elizabeth de İrlanda dilinde hiçbir şey söylemedi. İletişim, tercümanlar aracılığıyla sağlandı.

Görüşme sonucunda Kraliçe Elizabeth Grace O'Malley'in oğlunu da yakalayan

Ezgi Aksoy

suzlar

İrlanda subayı **Sir Bingham**'ı görevinden alacağını belirtti. Grace de buna karşılık İrlanda krallarının isyanını destekleme sözü verdi.

Bir süre sonra Kraliçe Elizabeth Sir Bingham'ı yeniden İrlanda'da görevlendirmiştir. Bunun üzerine Grace de İrlanda krallarının İngiltere karşıtı isyanını yeniden destekleme yolunu seçer. 15. yüzyılın bu iki önemli kadını da aynı yıl içinde ölmüştür.

Caroline "La Belle" Otero (1868 – 1965)

Eğer evli erkekleri, daha da kötüsü evli kralları ayartmak ve aşkından divane eylemek suç ise, La Belle Otero (güzel Otero) dünya tarihinin kuşkusuz en büyük suçlularından biridir. Caroline Otero, **İspanya**'nın **Galicia** bölgesinde **Çingene** bir seks işçisi annenin kızı olarak dünyaya gelir. Babasının kesin kimliği bilinmese de, bir **Yunan** soylusu olduğu sanılıyor.

Caroline, hiç okula gitmemiş ve hiçbir eğitim almamıştır. Buna rağmen anadili İspanyolcanın yanı sıra, İngilizce ve Fransızca da konuşabilir. 15 yaşında evlenip kısa süre sonra boşanan Caroline, Fransa'nın revüler ve gösteriler için "**altın çağ**" olarak adlandırılan döneminde bir dansçı olarak Fransa'ya, **Paris**'e ayak basar.

İşte bu dönemde La Belle dönemin soylularının en önemli isimlerinin metresi olarak anıldı. **İngiltere Kralı Edward, Çar Nikola, Sırbistan ve İspanya Kralları, Monako Prensi Albert, Westminister Dükü** ve diğer bazı dükler de Caroline'in aşk listesinde yer alır. Ayrıca Caroline için düelloya tutuşan, hatta aşkına karşılık vermediği için intihar eden erkeklerden, Caroline için bir birine siyasi savaşlar açan ve bir birini tarih sahnelerinden silmekle tehdit eden üst düzey soylulardan bahseder tarih.

Yoksul bir seks işçisi bir anneden doğan bir kadın olarak, dünya siyaset dünyasının yataklarına uzanan bu yolculukta Caroline öylesine ünlenir ki,

Fransa'nın **Cannes** kentindeki **Carlton Oteli**'nin iki kubbesi La Belle'nin göğüslerinden ilham alarak inşa edilir. Dünyanın en önemli krallarının ve düklerinin soylu ve meşru eşlerini soğuk yataklarında yalnız bırakarak peşinden koştuğu metres Caroline, 97 yıllık ömrüne devasa bir servet ve iki dünya savaşı sığdırdı. Dönemi için halk düşmanı Bonnie'den ya da korsan kraliçe Grace'den çok daha tehlikeli bir kadın olarak görüldü. Aşkından divane olan kralların eşleri tarafından büyücülük ve zaman zaman casuslukla suçlandı. Buna rağmen Güzel Caroline, savaş meydanlarında vurguna uğratılamayan büyük kralları asil duruşu ve egzotik bakışlarıyla dize getiren yegane kadın olarak tarihe geçti.

Blackjack Üstadı "Bayan Bıyık" Eleanor Dumont (1834 – 1879)

Vahşi Batı'da adı şarkılara konu, kazandığı paralar dillere destan, yendiği ustalarsa alay konusu olan en önemli kumarbazlardan biri "**Madame Moustache**" (bayan bıyık) lakaplı Elenaour Dumont idi. Bayan Bıyık özellikle **blackjack** oyununda (yirmi bir) ustaydı.

Eleanor Dumont'un nereli olduğu, nereden geldiği bilinmez; çünkü Bayan Bıyık geçmişini bir sır gibi saklamıştır. Ancak Fransızca terimleri çok kullandığı için ya Fransa'dan geldiği, ya da **New Orleans** kökenli olduğu düşünülür.

Eleanor Dumont, tıpkı bir erkeği andıran bıyıkları ile nam salmıştır. Zaman içinde Eleanor'un çirkin bıyıkları, kişiliğinin bir parçası olur ve **Kaliforniya**'nın **Nevada City** kentinde açtığı kumarhanede Bıyıklı Elenaour'un deyimiyle "**vingt-et-un**" (yirmi bir, blackjack) oynamaya gelenler sıraya girerler. O dönemde kadın kumarbazlar bir elin parmakları kadar azdır neredeyse. Onlar arasında tek başına bir kumarhane açansa büyük ihtimalle sadece Madame Moustache idi. Bu nedenle Eleanor Dumont'un kumarhanesi de dolup taşıyordu.

Bıyıklı Eleanor'un **casino**'su Kaliforniya'nın meşhur "**altına hücum**" (gold rush) döneminde **Nevada City**'de varlık göstermiş ve nakit akışının had safhada olduğu bir kumarhane olarak tescillenmiştir. Eleanor'un kumarhanesinin bir özelliği de, Eleanor'dan başka kadınların girememesidir. Bıyıklı Eleanor bu dönemde öyle büyük bir başarı elde eder ki kısa süre içinde ikinci kumarhanesini açar. Bayan Bıyık bu dönemde büyük bir servetin de sahibi olur. Servetinin, dönemin diğer ünlü kumarbazları ile yarışır nitelikte olduğu söylenir. Vahşi Batı'nın kontrolsüz atmosferinde kanunsuzların da odak noktası olmuştur. **Calamity Jane** ile de yakın arkadaş olan Bayan Bıyık, tütüne düşkünlüğüyle de anılıyordu.

Kaliforniya'da altına hücum sona erdikten ve Kaliforniya madenlerindeki altın damarları tamamen söküldükten sonra Eleanor Dumont **Carson City**'de bir çiftlik satın aldı. Burada **Jack McKnight** adlı bir kovboya aşık olduğu söylenir.

Rivayete göre McKnight Madame Dumont'un tüm parasını adeta emmiş ve bitirmiştir. Daha sonra Eleanor Dumont'un McKnight'ın izini sürdüğü ve onu vurarak öldürdüğü de anlatılanlar arasında.

McKnight afetinden sonra Bayan Bıyık, kumar kariyerine hızlı bir geri dönüş yapar. Ancak Bıyıklı Eleanor'un kumarhanesine ilgi eskisi kadar değildir. Bu nedenle Madame Eleanor işin içine fahişeliği de katar ve western filmlerde gördüğümüz **saloon**'lar gibi bir kumarhane işletmeye başlar. Eleanor'un kumarhanesinde içki de vardır, kumar da, fahişeler de... Başka bir deyişle Madame Bıyık, yıllar sonra gerçek bir "madame" olmuştur. Ayrıca bu dönemde Vahşi Batı'da çeşitli şehirlerde gezmiş ve parayı kovalamıştır.

Kumarın, tabancaların ve ünlü kanunsuzların dönemi Vahşi Batı'nın bıyıklı madamı Eleanor Dumont, 1879'da yüksek dozda morfin sebebiyle ölü bulundu. Ölümü kayıtlara intihar olarak geçti. Bir gece önce kumarda ödünç aldığı 300 doları kaybetmişti.

Kokain Kraliçesi "La Madrina" Griselda Blanco (1943 – 2012)

Kolombiya'nın en büyük ve en etkin uyuşturucu kartellerinden **Medellin Karteli**'nin "la madrina"sı (ana/the godmother), **Pablo Escobar**'ın akıl hocası ve arkadaşı, 1970-80 döneminde dünyanın yeni uyuşturucusu olarak piyasalara devasa bir giriş yapan kokainin kraliçesi Griselda Blanco; 2012'de vurularak infaz edildiği güne kadar, dünyanın en sert suç dünyası olan uyuşturucu kartelleri arasında hem korkulan, hem de saygı duyulan bir figür olarak yer aldı. Ancak suç dünyasına girişi çok daha öncelere dayanıyor.

Griselda 11 yaşında yankesiciliğe, 15 yaşında da sokak fahişeliğine başladı. 20 yaşında evlendi ve üç oğlu oldu. İlk kocasından boşandıktan sonra ikinci kocası ile **Queens, New York**'a yerleşti. 1975'te Giselda Blanco, ABD'nin en büyük uyuşturucu davalarından birinde sanık sandalyesine oturtulmadan hemen önce Kolombiya'ya kaçtı. Aslında bu kaçış, onu La Madrina sıfatına yükselten dönemi de başlatmış oldu.

Griselda Blanco, **Pablo Escobar** ile birlikte kokaini Kolombiya'dan ABD'ye satmayı akıl eden ilk isimdir. Kokain bazlı Kolombiya uyuşturucu ticaretinin gerçek yaratıcısı ve ondan sonra yetişenlerin akıl hocasıdır. Bunun için, 70'lerin ikinci yarısında kartel içinde büyük bir infaz dalgası yapmış ve hatta ikinci kocasını dahi bizzat vurmuştur.

1980'lerin başında Blanco'nun kurduğu kokain zinciri, kartele ayda 80 milyon dolar kazandırıyordu. Ancak aynı zamanda kartel içinde de derin çekişmeler ve büyük temizlik harekatları sürüyordu. Bu nedenle Griselda kendi infazından kaçmak için tekrar ABD'ye yerleşti. Kaliforniya'daki evinde yakalandı ve 10 yıldan fazla bir süreyi hapiste geçirdi. Griselda hapisteyken "**la dama de cocaina**" (kokainin hanımı/the lady of cocaine) ünvanını hak ettiğini kanıtlarcasına, Medellin kartelinin ABD'deki kokain pazarını kontrol etti.

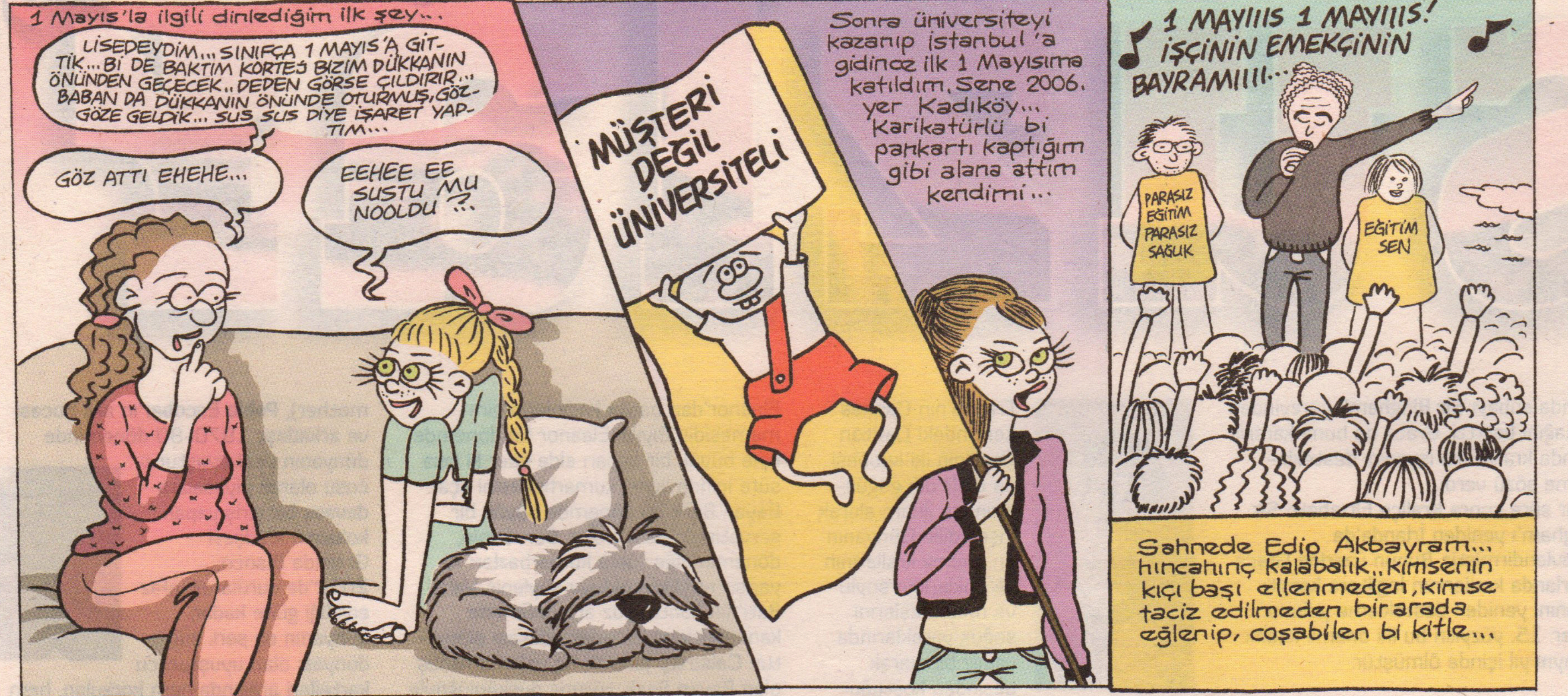

Griselda 2004'te tekrar Kolombiya'ya döndü. Bu tarihten sonra sadece bir kere 2007'de görülmüştür. Bu yıllar içinde Griselda'nın dört oğlundan 3'ü öldürüldü. En küçük oğlunun velayetini alabilmek için oğlunun babasını ve yaşayan tüm akrabalarını öldürtmüştür. Griselda, suç dünyasının en gözü kara figürlerinden biri olarak biliniyor. **Biseksüel** olduğunu hiçbir zaman saklamamış olan Griselda Blanco, 2012'de motosikletli bir suikastçı tarafından Kolombiya'da öldürüldü.

YAŞASIN 1 MAYIS

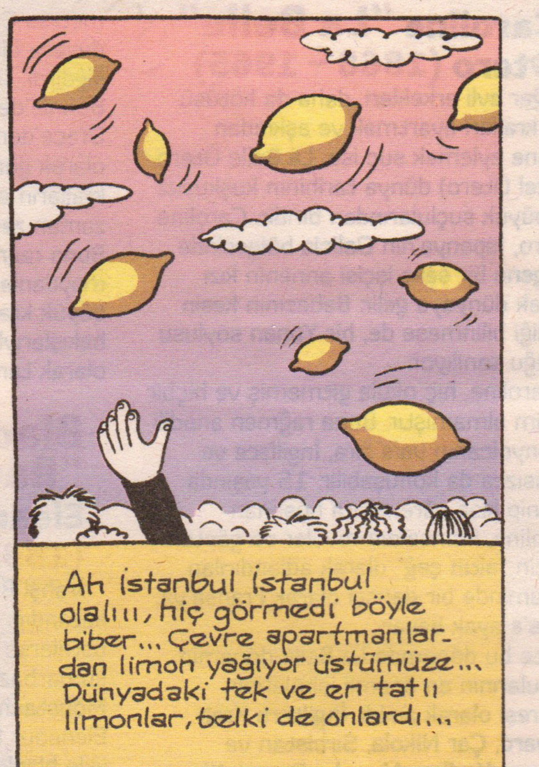
ipek özsüslü

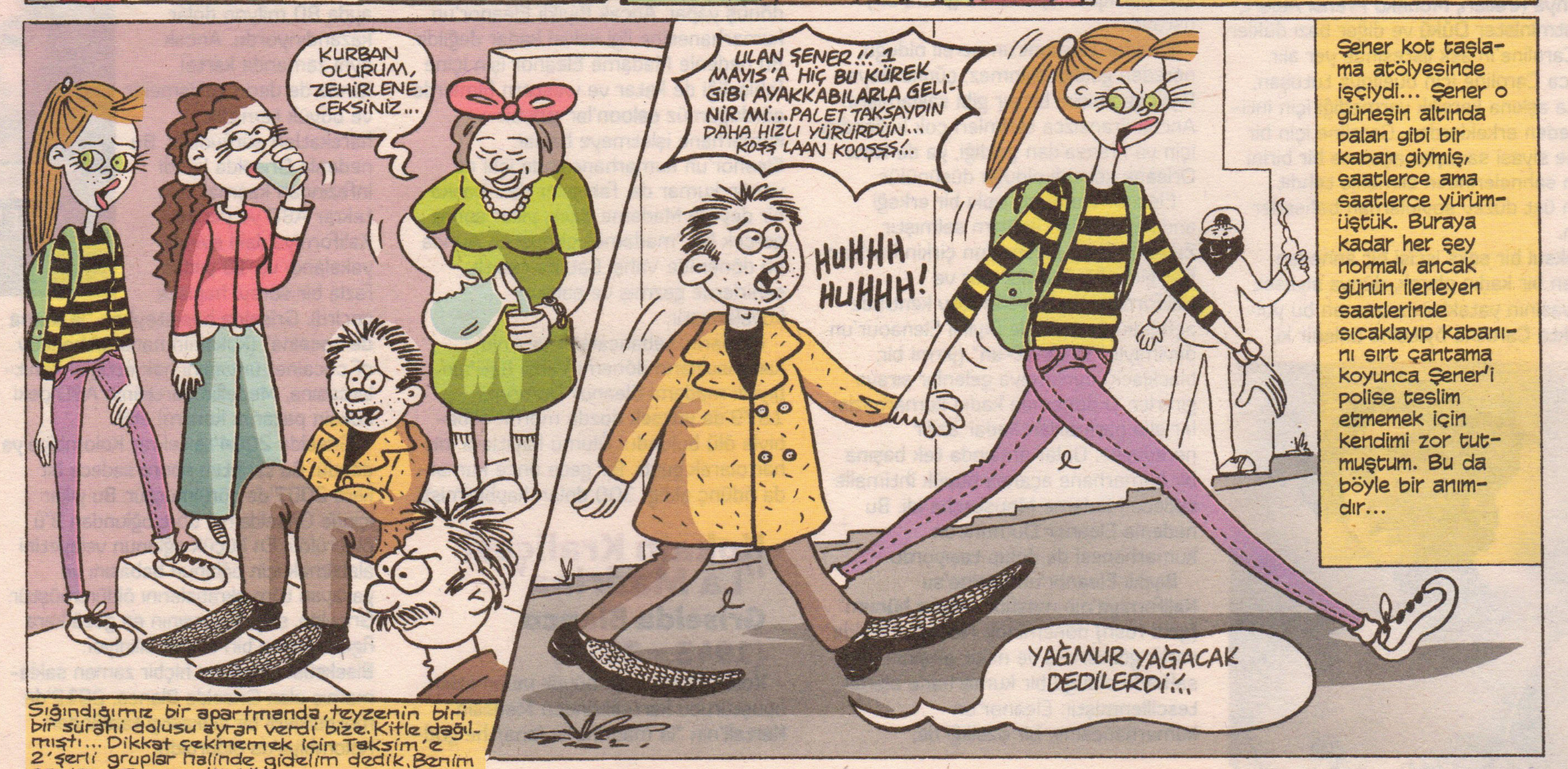
Taksim meydanı emekçiler için değerlidir.. 1 mayıs 1977'de katledilen 35 kişinin anısı değerlidir.. Yayalaştırma projesi sonucu yayalaşan meydanı emekçilere kapatmak saçma bir inattan başka birşey değildir..

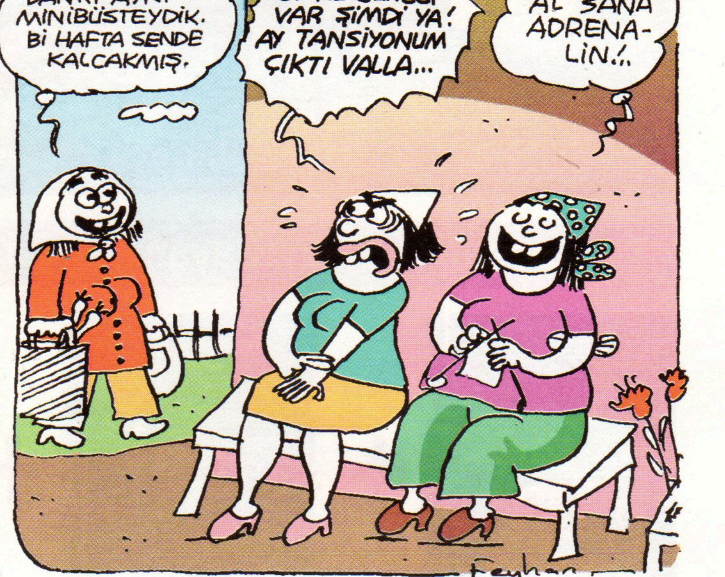

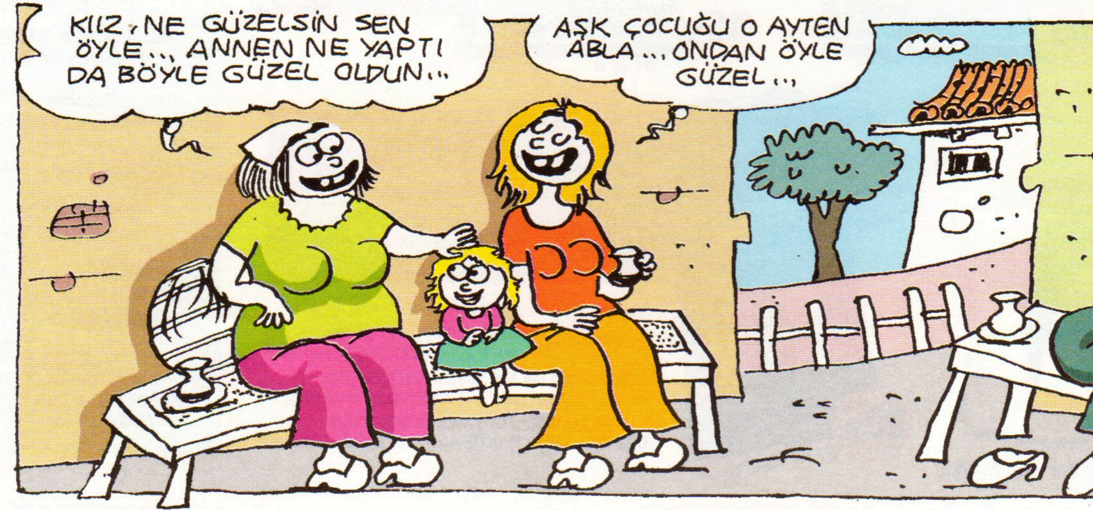
Akşamsefası

VALLA FALINDA BEYAZ ATLI PRENS VAR!.. BAK PELERİNİ VAR, ATI VAR!..
DEMEE!..
KANDIRMA KIZ!!!... PRENS Mİ KALDI... BEYAZ ATLI TERES'TİR O...

OF NE KADAR DURGUN Bİ HAYATIMIZ VAR...NE Bİ HEYECAN, NE Bİ ADRENALİN...
E DAHA İYİ YA...

KIPIRDAMAA!! ÇOK İYİ YAA... FACE'YE KOYUCAM BUNU!..
TÜÜ ALLAH BELANI VERSİN!.. KOYMADIĞINIZ Bİ BOKUNUZ KALMIŞTI!.. GİT KENDİNİNKİNİ KOY REZİL!..

RUKİYE KAYNANAN GELİYO ARKAMDAN... AYNI MİNİBÜSTEYDİK. Bİ HAFTA SENDE KALCAKMIŞ.
ÖF NE GEREĞİ VAR ŞİMDİ YA! AY TANSİYONUM ÇIKTI VALLA...
HAH, AL SANA ADRENALİN!..

KIZ, NE GÜZELSİN SEN ÖYLE... ANNEN NE YAPTI DA BÖYLE GÜZEL OLDUN...
AŞK ÇOCUĞU O AYTEN ABLA... ONDAN ÖYLE GÜZEL...

VALLA BENİMKİLER KAVGA ÇOCUĞU... HER KAVGADAN SONRA YAPTIK Bİ TANE.. YAN ETKİSİ OLMADI ÇOK ŞÜKÜR, ÇOCUKLARIM ARTİZ GİBİ...

AH BE NACİ, NASIL TERKETTİN BENİ?, YALNIZLIK ÇOK ZORMUŞ.
GARÇ... GIRÇ... GIRÇ... GIRÇ... GIRÇA... GIRÇ... GIRÇ...

SİZ DE ŞU KARYOLANIZI YAĞLAYIN LAN! OLANI VAR OLMAYANI VAR, DULU VAR, YALNIZI VAR... VİCDANSIZLAAR!..
SANGIRRR
GIRÇ... GI!....

BAYAN YANI'na abone olun

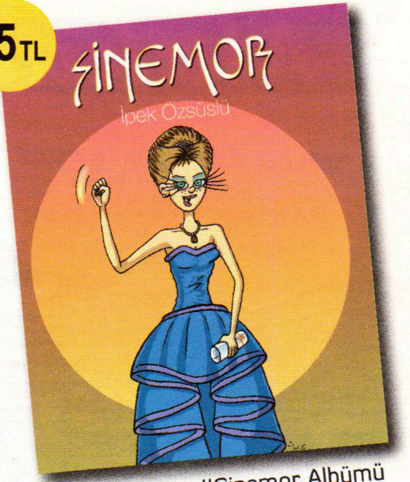
evinize gelsin, sadece size özgü, üzeri orjinal çizimli ve çanta veya tişört de hediye...

- Tişört veya fabrikasyon değil el emeği, göz nuru, organik kumaştan çanta hediyeniz olacak...
- Bu tişört veya çantanın üzerinde sevdiğiniz çizerin sadece size özel orjinal çizimi olacak... (Çizerleri siz belirleyeceksiniz. Kampanyanın bu kısmını çok sürdürebileceğimizi zannetmiyoruz, süresi sınırlı olacak acele edin.)
- Zamlardan etkilenmeyeceksiniz.
- Bayii, market dolaşıp ayacıklarınızı yormayacaksınız.
- Bayan yanı günlerinin pastalı kekli misafiri olacaksınız...

Abonelik Bedeli (12 Ay)
Yurtiçi: 50 TL
Avrupa: 40 Euro
Amerika: 50 Dolar
Uzakdoğu: 70 Dolar
Abonelik işlemleri sorumlusu:
Asiye ULUDAĞ
0.212.292 94 50-51

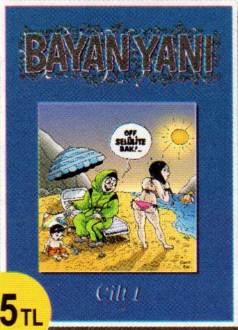

#Sinemor Albümü

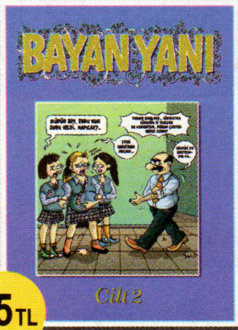
#Evlilik Albümü

Yine postayla bütün Bayan Yanı arşivi ciltler, t-shirtler, saatler, Sinemor ve Evlilik albümleri

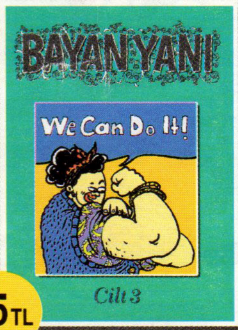
15TL #Cilt 1

+

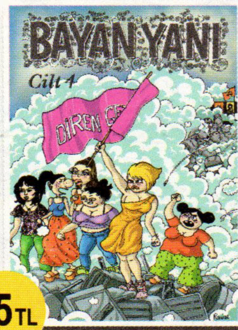
15TL #Cilt 2

+

15TL #Cilt 3

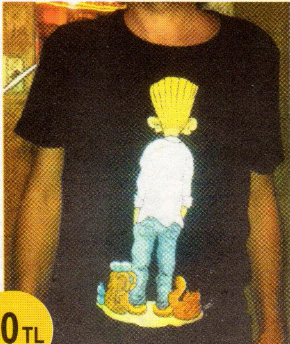
+

15TL #Cilt 4

Her biri 15 TL + 5 TL kargo ücreti. 100 TL'lik alışverişe kargo ücretsiz. (Yurtiçi için geçerlidir)

20TL #Diren Gezi Tişörtü

20TL #Duran Bezgin Tişörtü

20TL #Sudan Korksak Tişörtü

20TL #Che Tişörtü

Banka dekontunu 0212 245 38 06'ya faxlamanız veya adres ve telefon bilgilerinizi bayanyanidergi@gmail.com'ye mail atmanız yeterli olacaktır.
(Tişörtler için beden belirtmeyi unutmayın!)

BANKA HAVALESİ İÇİN HESAP NUMARALARI
T. İŞ BANKASI GALATA ŞUBESİ (1388) 14438
TL IBAN NO: TR66 0006 4000 0011 3880 0144 38
T. İŞ BANKASI GALATA ŞUBESİ (1388) 10242
EURO IBAN NO: TR24 0006 4000 0021 3880 0102 42
T. İŞ BANKASI GALATA ŞUBESİ (1388) 10238
USD IBAN NO: TR35 0006 4000 0021 3880 0102 38

BAYAN YANI
Mayıs 2014-05
Aylık yaygın süreli yerel yayındır
BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazışleri Müdürü Tuncay Akgün
Renklendirme Editörü Fikret Özdemir
Tasarım Mehmet Ferit Alanman
Fotoğraf Zafer Aknar
Abonelik Asiye Uludağ 0.212.249 91 13
ADRES: Firuzağa Mahallesi Defterdar Yokuşu No: 19/1A Cihangir-Beyoğlu/IST -
TEL: 0212 292 9450
FAX: 0212 251 5754
BASKI: LeMan Ofset
Tel: 0212 858 0093 GENEL DAĞITIM: DPP A.Ş.

"beklenen yaz"

yazan: yücel sürmeli — çizen: fatima yildiz erkan

Akşamsefası

harem

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

Akşamsefası

Kötü Kız

ramize erer

